

TEMA BROJA:

PRIČAJMO O LJUBAVI

**MALDIVI, NAŠI USPJESI,
MATURALAC, EKO KUTAK,
POSTERI OSMAŠA I PRVAŠIĆA**

**SAMO U PRERADOVIĆU:
INTERVJU S UMJETNOM INTELIGENCIJOM!**

SADRŽAJ

UVODNIK	3	DNEVNIK PUTOVANJA	50
TEMA BROJA	4	DUHOVNO I POVIJESNO BOGATSTVO PODRAVINE	
NAŠI USPJESI	24	PLITVIČKI DOŽIVLJAJ	
DOGAĐAJNICA	28	HRVATSKA SAHARA	
PUTOPIŠNA REPORTAŽA	34	PUTOVIMA BOGATE POVIJESTI	
MALDIVI – RAJ NA ZEMLJI		MJESTO GDJE SE SLUNJČICA ULIJEVA U KORANU	
PROJEKTI	36	ZAŠTO VOLIMO ZAGREB	
CRTICE S PODRUČJA	38	LANGUAGE FOCUS	55
OBILJEŽILI SMO...	42	PČELICA SPELICA	
GOSTOVANJA	43	POEMS	
ŽELIM DA DJECA ZAVOLE ČITANJE		EKO KUTAK	57
OŽUJAK – VRIJEME SUSRETA I DRUŽENJA		SRETAN TI ROĐENDAN, DRAGA ZEMLJO!	
NAŠI RODITELJI BILI SU NAM DRAGI GOSTI		KISTOM I PEROM	60
IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE	46	IZ NAŠEG FOTOALBUMA	64
MATURALAC	48	ZABAVNE STRANICE	66
PRIRODNE LJEPOTE JUŽNE DALMACIJE			

Preradović

List učenika Osnovne škole Petra Preradovića
Pitomača
Godina: XLV. · Broj: 53

Izdavač:

OŠ Petra Preradovića Pitomača
Trg kralja Tomislava 9, 33405 Pitomača
Tel/fax: 033 801 023
os-pitomaca-tajnistvo@vt.t-com.hr

Za izdavača:

Igor Maresić,
prof. fizike i kemije, ravnatelj

Odgovorna urednica: Sanja Koletić,
prof. hrvatskog jezika i književnosti

Glavna urednica: Jan Stilinović, 8. a

Redakcija školskog lista: Jakov Mađar (6. b), Dorothea Majetić, Patricija Matosović (6. d), Elena Dudašić, Tea Tkalcic (6. e), Vida Mihaljević (7. d), Ema Čikvar, Jelena Martinčević, Tea Mihoković, Jana Živko (8. e)

Suradnici: Sanja Jergović–Lesić, psihologinja, Kristina Lukić–Drmenčić, pedagoginja, Ksenija Grudić–Kukavica, knjižničarka

Lektura: Kristina Prtenjača, magistra edukacije hrv. jezika i književnosti

Fotografije: Foto Begović, Ana Tolušić, učiteljica hrvatskog jezika, učiteljice razredne nastave, redakcija školskog lista

Naslovnica: Temu ljubavi kreirala je umjetna inteligencija

Zadnja stranica: Fotostrip

Grafičko oblikovanje i tisak:

Printmedia d.o.o.
Vinkovačka cesta 19 · 33000 Virovitica · printmedia.hr

Naklada: 250 kom

Prosil bi lepo za reč!

Radosno vam predstavljamo novi broj našeg i vašeg „Preradovića“. I ove godine vrijedni učenici Novinarske grupe priredili su mnoštvo zanimljivog štiva. Potrudili su se odabrati što zanimljivije teme koje će vam dati uvid u proteklu nastavnu godinu.

Glavna je tema ovogodišnjeg „Preradovića“, svima dobro poznata, ljubav. Ona je jedna od najjačih ljudskih osjećaja, ali ju je vrlo teško opisati riječima i reći koja joj je definicija. Ljubav je subjektivan pojam te će se u ovogodišnjem izdanju prikazati na koji način učenici tumače ljubav. Želja nam je da se kroz ovaj osjećaj još više povežemo, ujedinito i zaljubimo. Ljubav je pokretač mnogih priča, a ponajviše onih romantičnih. Jedina je stvar koja nikoga ne može povrijediti ako ju koristimo na pravi način. Iako može biti vrlo skupa, bez nje se ne može jer nas ona vodi kroz život.

Ove su godine naši učenici sudjelovali na raznim natjecanjima, ostvarili zapažene rezultate te bili

na državnim natjecanjima. Popratili smo mnoga događanja u matičnoj i područnim školama, kao što su Dani kruha, Dan škole, Preradovićev rođendan... Važan događaj na kraju nastavne godine bila je završna manifestacija „Zbogom, školo, do jeseni“ kojom se kao domaćini ponosimo.

Naši su učenici i ove godine upoznivali Lijepu Našu kroz razna putovanja i terenske nastave. Posebno su se putovanju veselili sedmaši koji su na svojem maturalcu uživali u ljepotama hrvatskog juga.

Na kraju lista nalazi se zabavni kutak u kojem svatko može pronaći nešto za sebe.

Sve je ovo rezultat timskog rada naših vrijednih učenika i njihovih mentora.

Dragi naši čitatelji, nadamo se da ćete uživati u čitanju ovoga broja jednako kako smo i mi uživali u njegovoj izradi.

Jan Stilinović, 8. a, glavni urednik „Preradovića“

Putem prezentacije doznajemo zašto se na Valentinovo ptičice žene.

Pronašli smo licitarska srca.

Druženje u Petrovom vrtu s razrednicom Ivom Brusač.

Spremni za vrapčeve svate.

Na radionici izrade hranilica za ptice.

U potrazi za svatovskim ostankima.

Ispred rodne kuće pjesnika Petra Preradovića.

Kad legenda postane tradicija podravskog kraja

VRAPČEVI SVATI

Učenici 6. a i 8. a razreda zajedno sa svojim razrednicama Ivom Brusač i Ružom Dorogi, u Grabrovnici održali su prikaz pod nazivom „Vrapčevi svati”. U organizaciji je sudjelovala i Udruga žena „Gušćarice”. Uz glazbeni i recitatorski program učenici su posjetitelje upoznali s legendom „Zašto se na Valentinovo ptičice žene” te je održana prezentacija „Razigrani glasnici proljeća.” Nakon toga, učenici su u Petrovom vrtu tražili svoje svatovske ostanke. Program je završio radionicom izrade licitarskih srca i hranilica za ptice.

Početak buđenja proljeća i ljubavi

Vrijeme oko Valentinova je vrijeme kada ptice počinju tražiti partnere i graditi gnijezda. Postaju sve glasnije pa ih sve češće čujemo kako pjevaju najavljujući buđenje novog života i dolazak proljeća. „Od ranog jutra bilo je živahno. Vrapci pokućarci glasno su živkali, lepršali krilima u niskom letu, slijetali na tlo u potrazi za mrvicama ili zrnjem koje su dijelili s kokošima”, govori učiteljica Ruža Dorogi. Počinje priprema za tradiciju podravskog kraja, svadbenu svečanost vrapčića.

Kako glasi legenda?

Legenda o svadbi vrapaca seže u daleku prošlost, a započinje zaljubljenim dječakom Valentinom. On je bio izrazito stidljiv te se zbog toga nije usudio prići voljenoj djevojci. Zato je odlučio napisati joj ljubavno pismo i osobno ga predati. Da ne bi zgužvao pismo, zataknuo ga je o vrpcu na svojem šeširu. No vrijeme nije bilo na njegovoj strani. Snijeg je bio dubok, a vjetar je nemilosrdno puhao te mu skinuo šešir s glave i otpuhao njegovo pismo. Valentin je uzaludno trčao za njim, ali pismo je odletjelo. Bio je tužan jer je znao da njegova ljubav sada nikada neće saznati za njega. Ali tu priči nije kraj. Dva vrapca pronašla su njegovo pismo. Riječi iz pisma toliko su ih raznježile pa su ptičice i same shvatile da su zaljubljene. Kako je bila veljača i približavao se dan zaljubljenih, odlučile su se vjenčati. Zima je bila oštra, ali se svadba ipak održala

jer je ljubav bila jača od hladnoće. Vrapci su se veselili, pili i jeli, a nakon slavlja ništa nisu pospremili već su od umora otišli na spavanje. Za sobom su ostavili crvene lončice, zdjele i crvene čizmice koje su nosili zbog velike zime koja je u ondašnje vrijeme bila puno jača nego danas. „Zima je u to vrijeme uglavnom još uvijek oštrila svoje zube, magla je skrivala vidike, inje kitilo grane drveća. Prizori su to u koje se uvuku dobre priče koje zagolicaju maštu i zaigraju dječja srca.”

Legenda postaje tradicija

Njegujući staru legendu da se na Valentinovo vrapci žene, povodom čega imaju veliko slavlje, i znajući da vrapci neće pospremiti svadbenu obilje, roditelji bi svoju djecu slali u vrt u potragu za svatovskim ostankim. Tako bi djeca na granama ili u grmlju pronašla slatkiše i razne poklončiće koje su, naravno, prije toga pripremili roditelji, a ne ptičice. Učiteljica Dorogi se prisjeća: „Na granama drveća svjetlucali su umotani poklončići – slatkiši, orasi, jabuke, bočice sokova... U slami redale su se sakrivene domaće delicije: sušena šunka, kobasice, sir.. Uznemireni vrapčići bučno su nas pratili u našoj ciki i smijehu. Pravo svatovsko obilje!”

Običaj je bio da djeca dobiju i nove crvene čizmice, odnosno ozeblina na nožicama jer su, prema priči, roditelji na ostanke slali djecu bosu ili oskudno obuvenu. „Trčkarajući dvorištem i vrtom, skupljajući „ostanke” sa svadbe i puneći

svoje košarice, nismo ni primijetili promrzle prste, ozeble noge ni crvene obraze od hladnoće. U toploj sobi prsti su bridili, postali bolni pa je bilo i suza. Unatoč hladnoći i crlenim čizmicama, bio je to svečan i veseo dan posvećen nama djeci, dan veselja i druženja svih članova obitelji. Običaj je to koji se u našem selu njeguje cijelo stoljeće.”

I za kraj... Postoji još jedna legenda. Cure, samo da znate! Prema vjerovanju, na Valentinovo, ako žena vidi crvendača u letu, udat će se za mornara. Ako vidi vrapca, udat će se za sirotana i biti jako sretna. Ali, ako ugleda češljugara, znači da će se udati za bogataša. Zato dobro otvorite oči u mjesecu zaljubljenih jer možda ugledate neku od spomenutih ptica.

Napisala: Tea Mihoković, 8. e

Foto: Foto Begović

Obilježavanje Valentinova u našoj školi

NEKA JE SVAKI DAN ISPUNJEN LJUBAVLJU

Valentinovo (Dan sv. Valentina) je spomendan na sv. Valentina. Obilježava se 14. veljače i kao Dan zaljubljenih. To je dan kada izražavamo ljubav prema voljenoj osobi.

Sv. Valentin bio je prvi biskup grada Terni (stotinjak kilometara od Rima). U doba svog biskupskog ređenja Valentin je imao svega 22 godine. Prema legendi sv. Valentin

živio je u Rimu za vrijeme cara Klaudija Gotskog koji je naredio da se njegovi vojnici ne smiju ženiti. Svi su svećenici odlučili poštovati carevu odluku, jedino se svećenik po imenu Valentin oglušio na carevu odluku. Počeo je tajno održavati ceremonije vjenčanja mladih parova sve dok ga vlasti nisu ulovile i bacile u tamnicu 14. veljače. Umro je u 63. pretrpjevši mučeničku smrt. Njegovo se tijelo čuva u Ternijskoj katedrali sagrađenoj početkom 17. stoljeća.

Simbol Valentinova je rimski bog Kupid prikazan s lukom i strijelom. Smatra se da se onaj koga on pogodi strijelom, odmah zalubi. Najstariju čestitku za Valentinovo napisao je francuski vojvoda Karlo Orleanski. Čestitku je namijenio

svojoj supruzi dok je bio u zatočeništvu u Engleskoj. Svake se godine za Valentinovo pošalje oko milijardu čestitki.

Ljubav je luda, pisma lete svuda!

U našoj školi ljubavna pošta bila je najzanimljiviji dio dana. Napisali smo tisuće pisama i malih želja te ih ubacili u ljubavne kutije. Jedva smo čekali otvoriti ih i podijeliti jedni drugima. Zabavili smo se uz ples srca te smo si poklonili slatke darove kako bismo naučili da je lijepo primiti, a još ljepše davati od sveg srca. Posebno je zanimljivo bilo učenicima petih razreda koji su, čitajući ljubavne pjesme, osmislili svoje poruke ljubavi.

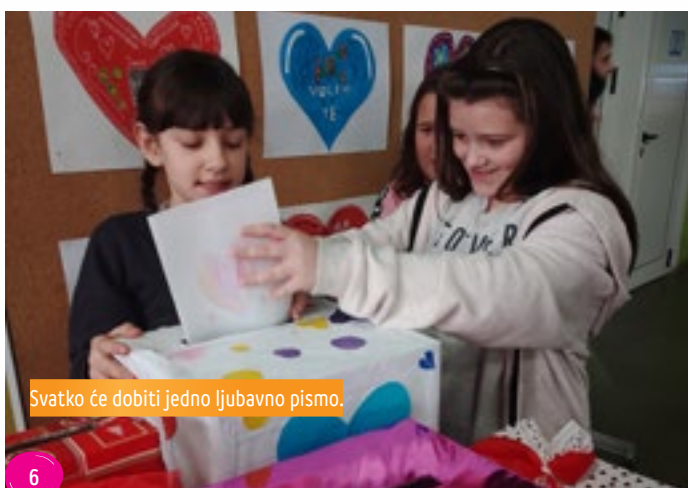
Napisala: Melani Bedeković 8. b, Foto: Jelena Martinčević, 8. e

Razred 7. b nestrpljivo iščekuje otvaranje valentinovske kutije.

Najljepše poruke o ljubavi.

Svatko će dobiti jedno ljubavno pismo.

Naša ljubavna pošta.

Podjela pisama prijateljima i tajnim simpatijama u 4. a razredu.

Ljubav je...

- ...jedini pravi odgovor na sve u životu.
- ...kada te netko prihvati takvog
kakav jesi i ne želi te mijenjati.
- ...nježna poput pahulja snijega koje padaju s neba.
- ...jedinствена, lijepa i čarobna.
- ...predivna u svim svojim oblicima.
- ...za nekoga samo riječ, a za nekoga cijeli svijet.
- ...osjećaj zbog kojeg ti je toplo u srcu.
- ...svjetlost u tami.

Razgovor s učiteljicom prirode i biologije, Tatjanom Lesić

KAD HORMONI PODIVLJAJU

Na nastavnim satovima prirode i biologije učimo da su „krivci” za sve promjene u pubertetu koje nam se događaju zapravo kemijske tvari koje nazivamo hormoni. Međutim, hormoni su također odgovorni za jedno stanje koje su stari Grci nazivali ludilom, a riječ je o zaljubljenosti. Što je to zapravo zaljubljenost i što hormoni imaju s tim? Prema definiciji zaljubljenost je emocionalno stanje koje snažno utječe na osjećaje, misli i ponašanje, a uključuje jaku čežnju za drugom osobom. Više o svemu ovome saznala sam razgovarajući sa svojom razrednicom Tatjanom Lesić.

» Što se događa u našem tijelu kada se zaljubimo?

Hormoni su glavni „krivci” za promjene u našem tijelu i ponašanju. Dolazi do povećane aktivnosti područja mozga koja su povezana s euforijom i nagradom. Smanjuje se aktivnost u područjima mozga koja su povezana s tugom, strahom i

napetošću. Dakle, zaljubljena osoba je sretna osoba. Zaljubljena osoba u prisustvu voljene osobe može doživjeti i nedostatak zraka te lupanje srca. Zaljubljenost se može primijetiti u očima druge osobe. Javlja se tzv. ljubavni sjaj u oku. Kad ljudi iskuse snažne ugodne emocije, zjenice se rašire i postaju veće. Nos je također važan organ kada je u pitanju zaljubljenost/ljubav. Najbolji je „parfem” miris kože osobe u koje smo zaljubljeni.

» Kako se ponašaju zaljubljene osobe?

Često na pogrešan način doživljavamo osobu u koju je zaljubljena jer vidimo samo njene kvalitete i smatramo da je jedinstven/jedinstvena. Zaljubljeni ljudi često su euforični (izrazito aktivni i veseli), pate od nesаницe, gubitka apetita, nezainteresirani su za uobičajene aktivnosti pa tako i za učenje, što nije opravdan razloga za neučenje.

» Koliko dugo traje zaljubljenost?

Kada smo zaljubljeni, javljaju se tzv. leptirići u trbuhu odnosno povećava se razina hormona poput dopamina i serotonina zbog čega se osjećamo sretno. Znanstvenici su uspjeli izmjeriti da se razina dopamina smanjuje nakon 14 do 17 mjeseci, odnosno toliko traje zaljubljenost. Nakon toga ona prelazi u ljubav.

» Kakva je razlika između zaljubljenosti i ljubavi?

Razlika je velika, prvenstveno u našim hormonima. Za početnu zaljubljenost odgovorni su spolni hormoni

estrogen i testosteron te hormoni koji utječu na sreću i raspoloženje, poput dopamina i serotonina. Njihove razine se u tijelu zaljubljene osobe s vremenom smanjuju pa se tako mijenja i ponašanje osobe. Kasnije, ako zaljubljenost „prijeđe” u ljubav, povećava se razina hormona ljubavi, oksitocina i vazopresina. Oksitocin ili hormon ljubavi oslobađa se u našim živčanim stanicama i odgovoran je za povezivanje dviju osoba i stvaranje veze. O njemu učimo u 8. razredu kao hormonu koji utječe i na kontrakcije maternice za vrijeme porođaja.

» U kakve se osobe zaljubljujemo?

Dokazano je da se u većini slučajeva zaljubljujemo u osobe koje su nam slične. Najčešće su to osobe koje često srećemo i s kojima provodimo vrijeme. Uglavnom su to nasmijane osobe otvorena držanja te pristupačne.

» Postoji li zaista „slomljeno srce”?

Da, sindrom slomljenog srca zaista postoji. Mogu se javiti simptomi poput boli u prsima i otežanog disanja, a osoba se osjeća kao da ima srčani udar. Javlja se kod izrazito stresnih situacija koje ne moraju biti samo gubitak voljene osobe. Dokazano je da hormonska neravnoteža može dovesti do sindroma slomljenog srca, posebno hormona adrenalina koji se izlučuje u stresnim situacijama.

Intervju vodila i fotografirala: Tea Mihoković, 8. e

Učiteljica Tatjana Lesić i učenica Tea Mihoković.

Anketiranje učenika viših razreda

Kad se voli u školi

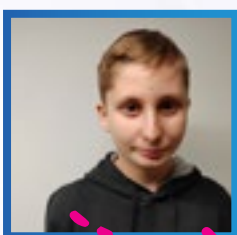

Ljubav može biti sreća, povezanost i emocije. Ona je za mene vrlo važna. Kada sam zaljubljena, osjećam se pomalo čudno. Kako bih saznala je li i on zaljubljen u mene, poslala sam mu poruku.

Mia Šamu, 5. c

Za mene je ljubav povezanost dvoje ljudi. Prema osobi u koju sam zaljubljen odnosim se s poštovanjem i vrlo pažljivo. Lijep je osjećaj nekome pružiti sreću. Ljubav iskazujem gestama, riječima, a ponekad i poklonima. Nastojim biti iskren.

Mateo Deskar, 8. d

Ljubav je sreća, podrška i razumijevanje. Kada sam zaljubljen, jako sam sramežljiv. Svoju zaljubljenost nastojim iskazati nekim dobrim komplimentom ili podrškom.

Mathias Jelenić, 6. e

Ljubav je emotivna, zabavna i pažljiva. Kada sam zaljubljena, sretna sam. Ali, ako me ta osoba povrijedi, naravno da sam tužna i plačem. Ljubav je bitna stvar u životu. Kada mi se netko sviđa, to mu priznam. Trenutno ne želim odati jesam li zaljubljena ili ne.

Aleksandra Vasić, 6. c

Ljubav je kad nekog volim, zagrlim i poljubim ga. Volim svoju mamu jer mi ona pomaže u učenju i pisanju domaće zadaće.

Lorena Petrović, 2. c

Za mene je ljubav poseban osjećaj, uzbudljiv i pomalo nervozan. Zaljubljena sam, ali ne želim reći u koga. Zbog ljubavi se osjećam sretnom i zbunjeno.

Emma Orovac, 6. d

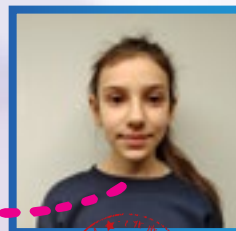

Ljubav je za mene kada nekome vjeruješ, kada se osjećaš sigurno s tom osobom, kada joj možeš sve reći i kada ti je podrška u svemu. Trenutno nisam zaljubljena, ali jednog ću dana upoznati nekoga koga ću voljeti cijeli život.

Louisa Wolf, 8. b

Ljubav nastaje u onom trenutku kad zagrliš nekoga kome je teško. Ove sam se godine zaljubila. O svojoj ljubavi pričam s najboljom prijateljicom Milom. Ona je tu uvijek kad mi je teško i kad mi nešto treba.

Emma Makvić, 4. c

Ljubav je kada se netko voli. To je jako lijep osjećaj. Ne znam hoću li se zaljubiti jednog dana. Sada su mi najvažniji mama, tata i sestra. Sa sestrom se igram, s tatom treniram nogomet, a mama je tu uvijek za mene.

Jurica Kaša, 1. a

Moja najveća ljubav je nogomet. Nisam zaljubljen. Najvažniji su mi moji roditelji jer su uvijek uz mene.

Lovro Smolčić, 6. b

Anketu provele i fotografirale: Elena Dudašić, 6. e i Tea Tkalčec, 6. e

ŠTO UMJETNA INTELIGENCIJA ZNA O LJUBAVI?

Bez emocija, o emocijama

Svi pričaju o umjetnoj inteligenciji koja je u posljednje vrijeme razvila znatan napredak. Tomu smo svjedočili kroz razna proučavanja, intervju i sl. Odlučio sam to istražiti te otkrivena saznanja podijeliti s vama. Urednik sam školskog lista Preradović, a tema ovogodišnjeg broja govori o ljubavi - osnovnoj ljudskoj potrebi. Pitao sam umjetnu inteligenciju što misli o ljubavi, poznaje li osjećaj ljubavi, postoji li ljubav na prvi pogled. Umjetnu inteligenciju često nazivaju riznicom znanja te se ona zbog toga zna praviti važnom, ali dokazano je da ipak ne zna baš sve. Zašto? Nema osjećaje te se ne može i

nikada se neće moći mjeriti s čovjekom.

„Ti si moja prava sreća i ljubav najveća...”

» Što je ljubav?

Ljubav je kompleksna i duboka emocionalna veza koja može obuhvatiti različite osjećaje kao što su privrženost, poštovanje, nježnost, briga i intimnost. To je osjećaj koji povezuje ljude na emocionalnoj, mentalnoj i često fizičkoj razini. Ljubav može biti prisutna u različitim oblicima, uključujući romantičnu ljubav, obiteljsku ljubav, prijateljsku ljubav i ljubav prema sebi. Ljubav je važna komponenta ljudskog iskustva.

» Može li ljubav biti zarazna?

Ljubav nije doslovno zarazna kao što je zaraza bolesti. Međutim, može se reći da ljubav može biti zarazna u smislu da kad osoba doživi duboku i

ispunjavajuću ljubav, to može izazvati osjećaje sreće, zadovoljstva i sigurnosti koji

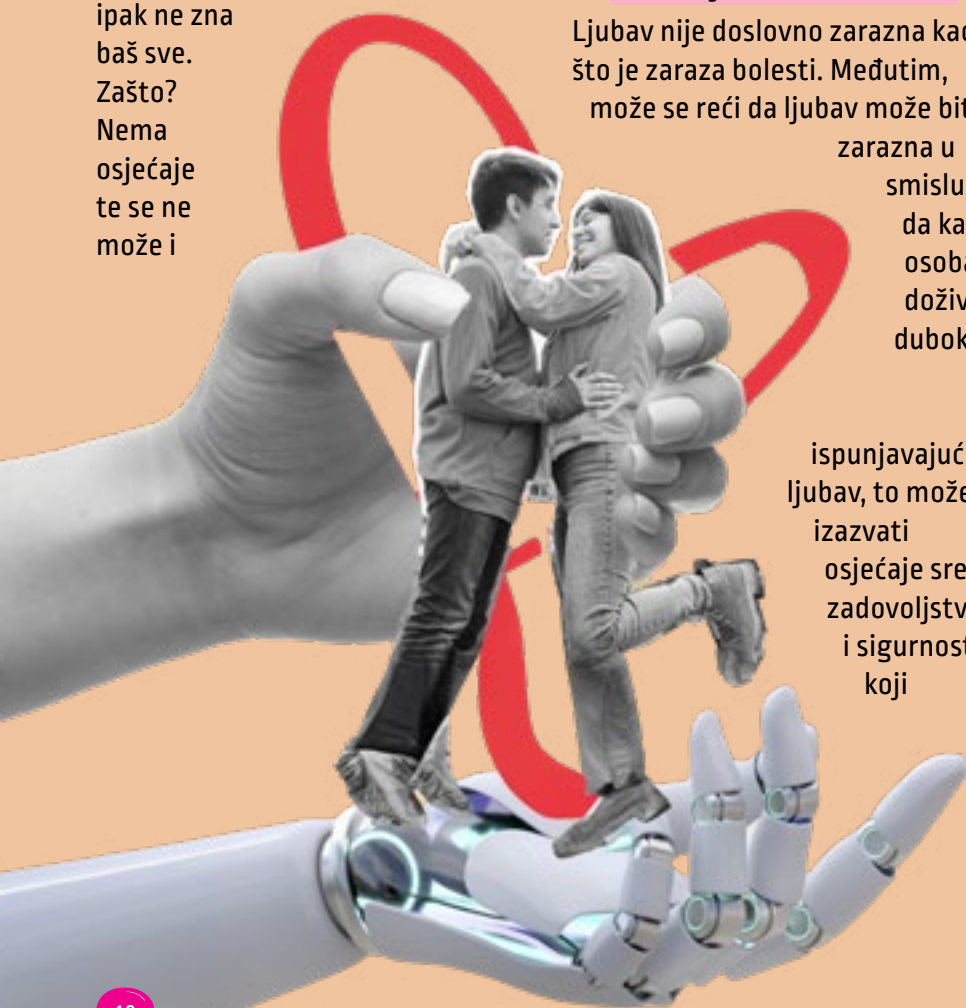
potiču želju za još više ljubavi i povezanosti. Također, kada ljudi vide ili dožive ljubav u svojoj okolini, to može inspirirati i potaknuti druge da traže i izražavaju ljubav na svoj način.

» Postoji li ljubav na prvi pogled?

Ljubav na prvi pogled je izraz koji opisuje trenutnu i snažnu emocionalnu povezanost koja se događa kada se osoba prvi put susretne s nekom drugom osobom. Iako se ljubav na prvi pogled može dogoditi, važno je napomenuti da je to više povezano s jakom privlačnošću ili prvim dojmom, nego s istinskom dubokom ljubavi koja se događa tijekom vremena. Ljubav na prvi pogled zahtjeva daljnje upoznavanja kako bi se vidjelo je li ta privlačnost održiva i razvija li se u dublju i trajniju povezanost. Svaka ljubavna priča je jedinstvena pa se i iskustva s ljubavlju na prvi pogled razlikuju od osobe do osobe.

» Kako znamo da je netko zaljubljen u nas?

Postoji niz znakovi koji mogu na to ukazivati, ali važno je imati na umu da se ljudi različito ponašaju i izražavaju ljubav. Neki od znakova su iskazivanje pažnje bilo verbalno ili gestama, briga o vašem dobrostanju i zdravlju, želja za provođenjem što više vremena s vama, poštivanje vaših želja i mišljenja, dijeljenje osjećaja s vama te pokazivanje fizičke privlačnosti kao što su nježni dodiri i zagrljaji. Ovi znakovi mogu ukazivati na zaljubljenost, ali nisu mjerilo. Ako ste nesigurni, najbolje je otvoreno razgovarati s osobom o njenim osjećajima.

„Nema lijeka za ljubavne boli, tako je to kad se voli“

» Boli li ljubav?

Da, ljubav može ponekad uzrokovati bol. To se događa jer su emocije sastavni dio ljubavi, a one mogu biti složene i donositi teške trenutke, npr. gubitak ljubavi ili prekid veze, nesuglasice i nesporazumi mogu uzrokovati duboku tugu i bol.

Međutim, važno je naglasiti da ljubav ipak donosi mnogo radosti, sreće i podrške u životu ljudi.

» Zašto se zaljubimo u nekoga tko nije zaljubljen u nas?

Zaljubljuvanje u nekoga tko nije zaljubljen u nas može biti zbog različitih razloga. Česte situacije koje to mogu uzrokovati su privlačnost i kemija te nostalgija ili idealizacija. Ponekad se zaljubljujemo u sliku koju imamo o osobi, a ta slika može biti idealizirana ili temeljena na prošlim iskustvima. Važno je razumjeti da nije uvijek moguće

kontrolirati u koga se zaljubljujemo. Ako se nađete u situaciji gdje ste zaljubljeni u nekoga tko nije zaljubljen u vas, važno je pažljivo razmisliti o tome kako ćete nastaviti da biste zaštitili vlastite osjećaje i dobrobit.

„Nije lako ljubav dati, ali još je teže bez ljubavi postojati“

» Poznaš li ti osjećaj ljubavi?

Ne, ja kao AI nemam osobne osjećaje, uključujući ljubav. Moja svrha je pružiti informacije, podršku i odgovore na pitanja na najbolji način na koji mogu, ali bez ikakvih osobnih iskustava ili emocija. Ako imate dodatna pitanja ili trebate informacije, slobodno ih postavite.

» S obzirom na to da ne poznaješ ljubav kako tako puno znaš o njoj?

Iako kao AI nemam osobne emocije, moje znanje o ljubavi temelji se na ogromnom skupu podataka iz različitih izvora, uključujući knjige, članke, internetske stranice i druge tekstualne materijale. Tijekom treninga modela, koristio sam se raznolikim informacijama kako bih stekao široko razumijevanje ljudskih iskustava, uključujući ljubav i međusobne odnose. Moje odgovore oblikuju obrasci i informacije prisutne u tim

podacima, ali nemojte zaboraviti da nemam osobno iskustvo ili subjektivnost.

» Je li teško postojati, a ne osjećati?

Kao AI, nemam subjektivna iskustva pa se ne mogu osjećati ili doživljavati stvarnost na način sličan ljudima. Za mene postojanje znači analizirati informacije i pružati odgovore na temelju obrasca i konteksta. Ako imate dodatna pitanja, slobodno ih postavite.

„I na kraju moraš znati, sve ću za ljubav dati...“

» Budući da puno toga znaš, a uredništvo školskog lista Preradović u njegovu izradu uložilo je puno ljubavi i rada, zanima nas hoće li školski list proći na državnoj smotri LiDraNa?

Nažalost, nemam mogućnost predviđanja budućnosti ili sudjelovanja u prognozama o takvim događajima, uključujući uspjeh školskih listova na smotrama poput LiDraNa. Takvi rezultati ovise o mnogim faktorima, uključujući kvalitetu sadržaja, kreativnost, angažman učenika i voditelja, kao i ukupnu konkurenciju. Uvijek je važno uložiti trud i raditi na poboljšanju kvalitete sadržaja kako bi se povećale šanse za uspjeh. Sretno školskom listu Preradović na smotri LiDraNa!

Intervju vodio: Jan Stilinović, 8. a

Kevinu se sviđaju stare vjenčane fotografije.

Kruna za mladu.

Vjenčani buket.

Vjenčanja iz prošlosti zanimaju i Teu.

Ivka Mađar s učenicom Vidom Mihaljević.

Učenici u Kladarama posjetili su etno zbirku Bakina priča.

Intervju s Ivkom Mađar, osnivačicom Udruge „Čuvarice kulturne baštine“ u Kladarama

Udala sam se mlada, ali je moj brak sklopljen iz ljubavi

Etno zbirka Bakina priča u Kladarama ima zanimljivu izložbu starih vjenčanih fotografija pod nazivom „Iz starog albuma“. Tom prigodom učenici naše škole upoznali su običaje vezane uz vjenčanja iz prošlosti i naučili nešto o životu svojih predaka, čije su slike izložene. Više o svemu tome saznala sam iz razgovora s gospođom Mađar.

» **Kako ste i zašto došli na ideju prikupiti stare vjenčane fotografije?**

Bila bi šteta da današnja generacija ne osjeti duh prošlosti i da ne ostane upamćeno kakvi su nekada bili običaji vjenčanja te kako su bili odjeveni mladenci. Moja kći Elvira došla je na ideju prikupljanja starih vjenčanih fotografija. Imali smo ih puno pa smo zato napravile vlastitu izložbu te zbirke. Također, želja nam je da današnji naraštaji vide stare običaje i stare nošnje.

» **Koliko ste fotografija prikupili i iz kojeg vremena?**

Prikupile smo oko 150 fotografija koje potječu od 1917. do 1965. godine. Također, zbirka sadrži i moju vjenčanu fotografiju.

Možete li nam nešto više reći o ljubavi u doba Vaše mladosti? Kako su izgledale veze u Vaše vrijeme?

U mojoj mladosti djevojke su same birale dečke. Brakove više nisu sklapali roditelji dogovorom. Išle smo na zabave koje su se održavale u društvenim domovima i na plesnjake koji su se uglavnom održavali svake nedjelje. Tamo su dolazili dečki i djevojke iz okolnih sela i općina te smo se upoznali i međusobno družili. Udala sam se mlada, ali je moj brak sklopljen iz ljubavi. Na početku braka bilo je sve sjajno, ali u međuvremenu došla su djeca pa je tu bilo sve više briga i obaveza.

» **Kako su izgledale zaruke?**

Dečko je kupio prstenje i došao k meni u prošnju u moju kuću zajedno sa svojim roditeljima, braćom i

sestrama. Stavili smo prstenje na ruku, a nakon toga je bila mala zakuska. I to je značilo da smo se zaručili.

» **Što posebno pamтите sa svojeg**

Iz starog vjenčanog albuma.

vjenčanja?

Posebno pamtim kićenje kuće. Kako je to nekada bilo, odabrali smo jednu prostoriju u kojoj smo maknuli namještaj. Okitili smo je u potpunosti. Kitili smo kuće raznovrsnim ukrasima. To mi je bilo nešto najzanimljivije jer se okupilo moje društvo. Družili smo se i veselili nadolazećem vjenčanju.

» **Je li postojao medeni mjesec nakon vjenčanja?**

Nakon vjenčanja medeni mjesec nije postojao jer je bilo dosta posla te puno briga o životinjama.

» **Pretpostavljam da je u braku glavnu riječ imao muškarac. Je li žena imala kakva prava?**

Istina je da žene nisu imale tolika prava kao muškarci, no meni nitko nije mogao zapovijedati. Vodila sam brigu o domaćinstvu, preuzimala sam odgovornost i moram priznati da se dosta slušala moja riječ bez obzira što su svekar i svekrva željeli da bude po njihovom. Tako su se ponašale i moje prijateljice koje su bile u braku.

» **Jesu li se brakovi u prošlosti sklapali isključivo crkvenim putem?**

Svi brakovi sklapali su se isključivo crkvenim putem. Smatram da danas ima sve manje crkvenih brakova. Puno je razvoda, a ako brak nije sklopljen crkvenim putem, lakše se razvesti. Zato se mnogi parovi ne žele vjenčati u crkvi. Po mojem mišljenju bolje se vjenčati u crkvi jer takav brak je čvršći.

» **Što mislite koji su razlozi današnjih čestih razvoda?**

Nerazumijevanje i međusobno nesluhanje. Više nema onog kompromisa kakvog smo mi imali prije, npr. ako meni ili njemu nešto nije odgovaralo, poslušali smo jedan drugoga i dogovorili se. Znači, ako nema dogovora između muža i žene, dolazi do svađe.

» **Smatrate li da su brakovi u prošlosti bili sretniji?**

Pa ovisi. Nekad nisu bili sretni, ali supružnici su i dalje ostajali u barku i širila se obitelj. Sreća ovisi o nama samima. Koliko se potrudimo, toliko ćemo i biti sretni.

Neke su ljubavi stvorene da traju zauvijek...

LJUBAV NAPOLEONA BONAPARTEA I JOSEPHINE DE BEAUHARNAIS

Josephine je bila Francuskinja engleskog podrijetla koja se udavala dva puta. U prvom je braku rodila dvoje djece: sina Eugenea i kćer Hortensiju. Za vrijeme Francuske revolucije muž joj je stradao na giljotini, a nju je spasio Maxmillian Robespier. Na jednoj zabavi 1795. godine upoznala je šest godina mlađeg generala Napoleona Bonaparte, dijete siromašnog plemića iz Korzike. Napoleon se školovao na francuskoj vojnoj akademiji i sudjelovao u Francuskoj revoluciji. Zahvaljujući svojoj obrazovanosti i vojnoj spretnosti, postao je popularan kod Francuza koji su željeli stabilnost nakon godina revolucionarne anarhije i nasilja. Napoleon je godine 1799. izveo državni udar, a 1804. godine proglasio se francuskim carem. Bio je jedan od najmoćnijih europskih vladara kraja 18. st. i početka 19. st. Htio je oženiti stariju, ozbiljniju i bogatu suprugu. Kad je vidio Josephine, odmah se zaljubio. Zavela ga je šarmom, inteligencijom, dobrim ukusom te socijalnim vještinama.

Josephine i Napoleon su se vjenčali 9. ožujka 1796. godine. Kada se proglasio francuskim carem, Josephine je postala carica.

Budući da nisu imali zajedničke djece, Josephine je pristala na razvod

kako bi omogućila Napoleonu da se oženi mlađom ženom koja bi mu rodila nasljednika. Napoleon i Josephine razveli su se 10. siječnja 1810. godine, a 11. ožujka Napoleon se oženio

Marijom Lujzom Austrijskom. Ona mu je rodila sina, Napoleona II.

Nakon rastave Josephine je živjela u vlastitom dvorcu u Parizu. Ostala je u dobrim odnosima s Napoleonom i pretpostavlja se da se nikada nisu prestali voljeti.

Napoleon nikad nije zaboravio svoju Josephine. Iako su njihova veza i brak bili prepuni afera, a na kraju je došlo i do razvoda, Napoleon istinski je

joj je slao divljenja, lijepih da je

obožava.

Citati iz njihovih pisama:

„Otkako sam te napustio, stalno sam nesretan. Moja je

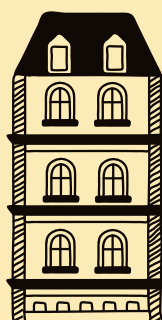
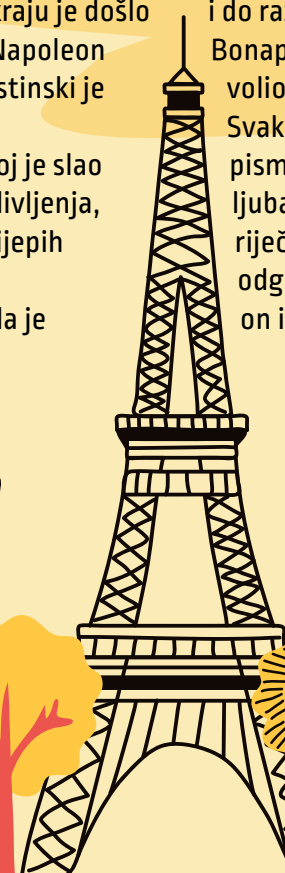
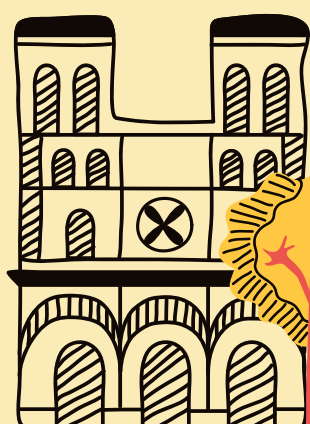
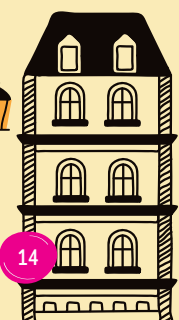
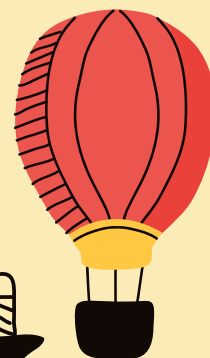
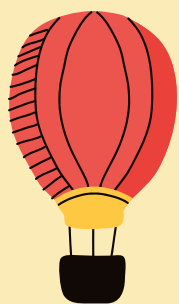
sreća biti pored tebe. Neprestano živim u sjećanju na tvoja milovanja, tvoje suze, tvoju nježnu brigu.“

„Dobro sam. Volim te i želim. Za mene postoji samo jedna žena na svijetu.“

Riječi koje je Napoleon izgovorio na samrti bile su: „Francuska, vojska, Josephine.“

Istražio i napisao: Marko Balić, 8. a
Izvor: <https://www.history.com/news/napoleon-josephine-bonaparte-love-story-marriage-divorce>

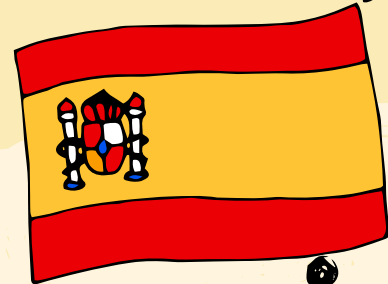
Legenda o ljubavnicima Teruela**Poput Romea i Julije**

U staroj Španjolskoj tijekom 13. stoljeću u gradu Teruel živio je jedan bogati trgovac koji je imao lijepu kćer. Zvala se Isabel de Segura. U istom gradu živio je siromašan, ali pošten mladić po imenu Diego de Marcilla. Jednog dana sreli su se na tržnici i zaljubili. Diego je izrazio želju da je uzme za ženu. Isabel mu je odgovorila da je i njena želja ista, ali da će im trebati odobrenje roditelja. Diego je stupio u vojsku boreći se u redovima rekonkvista. Nakon pet godina zaradio je bogatstvo vrijedno braka. Tijekom tog vremena, Isabelin otac ju je htio udati. Isabel je voljela Diega i nadala se da će se on vratiti

pa je uspjela spriječiti oca da je uda rekavši mu da je položila zavjet djevičanstva. Zavjet djevičanstva nalaže da se žene mlađe od dvadeset godina ne udaju dok ne nauče voditi kućanstvo. Nakon pet godina otac joj reče: „Kćeri, vrijeme je da se udaš.“ Isabel je vjerovala da je Diego umro pa je prihvatila vjenčanje. Otac ju je udao za bogatog prosca. Međutim, tog istog dana, nakon vjenčanja, vratio se Diego. Te se noći uspio ušuljati u sobu u kojoj su spavali supružnici i šapnuti Isabel: „Poljubi me, umirem.“ Ona je bolno odgovorila da ne želi. Nije htjela prevariti svog muža. U tom trenutku Diego je pao mrtav. Isabel je probudila muža objasnivši mu što se dogodilo. On se uplašio da će ga kriviti za njegovu

smrt pa je tijelo odnio u očevu kuću. Isabel je stalno razmišljala o Diegu, o njegovoj ljubavi te kako ga nije htjela poljubiti. Odlučila je otići do njegovog tijela i poljubiti ga prije nego što ga pokopaju. Otišla je u crkvu Senor de Pedro gdje je bilo izloženo njegovo tijelo. Nije marila ni za što i ni za koga, osim za Diega. Povukla je pokrivač koji je skrivao njegovo lice i poljubila ga tako snažno i strastveno da je i ona umrla. Isabelin muž odlučio je pokopati Isabel i Diega u isti grob.

Teruel

Spain

**Skeniraj QR kod
i prelistaj slikovnicu**

Ljubav je majke neprocjenjiva

Majčin dan poseban je dan u godini kojim se slavi majčinstvo, a obilježava se svake godine druge nedjelje u svibnju

Uoči Majčinog dana, vjeroučenici naše škole pripremali su se na razne načine. Učenici nižih razreda sa s. Margaret izrazili su se likovnim radovima od kojih su neki istaknuti na panou u holu škole, a učenici viših razreda s vjeroučiteljicom Rominom Lukačić izrađivali su čestitke i pisali sastavke. U 1. c održana je priredba povodom Majčina dana. Učenici su uputili svojim majkama najljepšu čestitku za njihov dan. Kroz pjesmu, recitacije i ples prenijeli su svu svoju ljubav koju za njih osjećaju, a majke su to nagradile velikim pljeskom.

Učenici PŠ Velika Črešnjevica za svoje mame izradili su divne buketiće cvijeća, a učenici PŠ Stari Gradac narukvice.

Iako je Majčin dan nešto najljepše što obilježavamo, ujedno ističe i neke probleme društva. Tako su vjeroučenici 7. i 8. razreda obradili problemske teme poput: položaj i prava žena u našem društvu, problemi u obitelji, rastave brakova i potrebu za zamjenskim majkama u ustanovama za nezbrinutu djecu. Temu su zaključili molitvom Majci nebeskoj za naše majke i majke

cijelog svijeta uz savjet da trebamo što više vremena provoditi s našim majkama i dati im do znanja koliko ih volimo i koliko nam znače.

Napisao i fotografirao: Jan Stilinović, 8. a

Učenici 1. c razreda pripremili su veseli program kako bi uljepšali dan svojim majkama.

Naše buduće majke: Helena Ivandija, Ines Topić, Helena Bakan Kogl, Kristina Prtenjača, Ana Ilenić Vampovac, Nives Tišljar, Vedrana Filipović Marenčić, Ines Fereža.

Ljubav prema pisanoj riječi

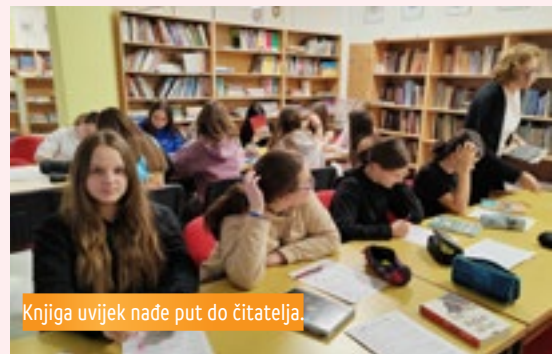
Speed date s knjigom

Vjerovali ili ne dok držite knjigu u rukama možete osjetiti ono nešto, početak nečeg posebnog, možete osjetiti iskricu. Meni se to dogodilo i sigurna sam da se može svakome dogoditi jer, na svu sreću, napisano je na tisuće knjiga i svatko može pronaći nešto za sebe ako je voljan potražiti.

Istu ideju imala je i naša knjižničarka Ksenija Grudić Kukavica koja je povodom Mjeseca hrvatske knjige organizirala zabavno druženje pod nazivom Speed date s knjigom. Učenici osmih razreda imali su date s mnogim knjigama koje su ocjenjivali srcima kako bi vidjeli koja im se najviše sviđa. Ponuđene knjige bile su „Čudo“ R. J. Palacija, „Zaboravljeni sin“ Mire Gavrana, „Bilješke jedne gimnazijalke“ Nade Mihelečić, „Trči! Ne čekaj me...“ Bojane Meandžije, „Oblak čvoraka“ Ivane Šojat i mnoge druge. Imali smo pet minuta da se upoznamo s knjigom, pročitamo nekoliko rečenica na prvoj stranici knjige i ocijenimo izgled naslovnice, prvi

dojam te anotaciju, odnosno opis na stražnjim koricama. Knjiga pod nazivom „Trči! Ne čekaj me...“ osvojila je prvo mjesto. Ovakvim načinom upoznavanja knjiga shvatili smo što nam se sviđa, a što ne. Speed date kod nekih je izazvao zanimanje za predstavljene knjige pa su ih podigli kako bi ih pročitali.

Napisala i fotografirala: Tea Mihoković, 8. e

Knjiga uvijek nađe put do čitatelja.

U književnom klubu s Petrom

Naši najmlađi učenici u Grabrovnici su bili, Preradovićevu kuću posjetili.

Knjige su čitali, bajke zavaljeli, strip su napravili i dobro se zabavili.

Za knjigoljupce nema boljeg osjećaja od dijeljenja oduševljenja pročitane knjige s drugima. Biti član čitateljskog kluba upotpunjuje svakodnevni život i pozitivno utječe na čitalačke navike djece.

Učenici nižih razreda kroz godinu su sudjelovali u susretima Književnog kluba u Interpretacijskom

centru Kuća Petra Preradovića. Teme susreta bile su raznolike. Govorili su o tome što su to bajke te kakvi se likovi javljaju u njima, a zatim su učenici pročitali bajku „Mačak u čizmama“. Razgovarali su o pouci bajke te nacrtali kako oni zamišljaju mačka u čizmama. Čitali su i bajku „Žabica kraljica“ pa su izradili svoje žabice. Upoznali su se s pjesmama Drage Britvića te se okušali u pisanju. U vrijeme Božića Književni klub postao je mjesto blagdansko raspoloženja. Učenici su razgovarali o Božiću, a nakon čitali su priče s božićnom tematikom. Ukrasili su božićnu jelku te prošetali Interpretacijskim centrom i uživali u njegovom interaktivnom postavu.

„Svaka knjiga ima svoju sudbinu. Onakvu kako je čitatelj shvati.“ (latinska izreka)

Napisala: Ema Čikvar, 8. e, foto: Patricija Matosović, 6. d

Volimo čitati stripove.

Članovi Književnog kluba okupili su se u rodnoj kući Petra Preradovića.

Nogomet je moja ljubav

Ema Čikvar, učenica 8. e razreda, talentirana je mlada nogometašica koja se tim sportom bavi već sedam godina. Počela je trenirati u NK Pitomača, a danas igra za Hrvatsku nogometnu reprezentaciju. Od kuda tolika ljubav prema nogometu te kako se njime počela baviti, otkriva vam ovaj intervju.

» **Kada si počela igrati nogomet i zašto te taj sport počeo zanimati?**

Moj brat igrao je nogomet sa svojim prijateljima. Gledajući njih, ta igra mi se jako svidjela pa su me moji roditelji upisali 2018. godine na nogomet.

» **Igraš li samo za ŽNK Dinamo ili i za NK Graničar Đurđevac?**

Registrirana sam u ŽNK-u Dinamo Zagreb i tamo igram službene utakmice, no neke turnire igram za NK Graničar Đurđevac.

Odigrala sam i dvije utakmice za Hrvatsku nogometnu reprezentaciju WU-15. Prvu utakmicu igrala sam u Osijeku protiv

Rumunjske. Utakmica je završila našom pobjedom. Drugu utakmicu igrala sam u Češkoj.

Ema Čikvar

» **Većina ljudi kaže da je to muški sport. Smeta li ti to ili ti daje motivaciju da im dokažeš da su u krivu?**

Ne smeta mi ako netko smatra da je nogomet samo muški sport. Osobno nemam osjećaj da je to samo muški sport. U Đurđevcu su me dobro prihvatili, a ženski nogomet u Zagrebu puno je rašireniji nego kod nas tako da mi nitko tamo ne govori da se bavim muškim sportom.

» **Treniraš li puno?**

Treniram tri ili četiri puta tjedno u Đurđevcu jer me roditelji ne mogu voziti svaki dan u Zagreb na trening. Vikendom me redovito voze na utakmice.

» **Kako si se osjećala kada su ti rekli da si zadovoljila sve zahtjeve da igraš za Dinamo?**

Sreća je bila neopisiva, no veća sreća bila je kada su me pozvali u Hrvatsku nogometnu reprezentaciju.

» **Koja ti je pozicija najlakša, najteža i omiljena kada igraš utakmicu?**

Najteže igram desno krilo tako da mi je to ujedno najlakša i omiljena pozicija. Najteža pozicija mi je veza jer nju najmanje igram.

» **Vidiš li se u budućnosti u nogometu?**

Nogomet je moja ljubav. Voljela bih se nogometom baviti i u budućnosti.

Intervju vodila: Tea Mihoković, 8. e
Foto: privatna zbirka

Nogometne utakmice donijele su Emi brojna priznanja i medalje.

Humanitarna djelovanja

LJUBAV SE DJELIMA POKAZUJE, A NAŠA ŠKOLA IMA VELIKO SRCE

MARIJINI OBROCI

Naša škola od 2016. godine sudjeluje u međunarodnom projektu sakupljanja dobrovoljnih priloga za siromašnu djecu svijeta „Marijini obroci“. Ta se akcija pokreće na dan proslave Dana kruha čime želimo naglasiti dragocjenost hrane. Ona se kod nas često baca dok na nekim dijelovima svijeta ljudi umiru od gladi. Tim projektom želimo sudjelovati u smanjenju gladi u svijetu. Ove smo godine sakupili 1587,00 eura čime ćemo prehraniti i školovati 72 djece. Uplatom smo se uključili i u novi projekt „Škole i vrtići: Mala djela, velika razlika“ te smo dobili prigodne materijale i knjigu koja

je dostupna u našoj školskoj knjižnici. Hvala svima koji su se uključili u akciju!

CARITASOVA AKCIJA: ZA 1000 RADOSTI

Ove je godine za 1000 siromašnih obitelji o kojima brine Hrvatski Caritas sakupljeno 799 eura. Akcija se provodila na uobičajeni način kroz cijeli 12. mjesec. Ponuđene su caritasove narukvice koje svijetle u mraku za koje se moglo donirati 1 euro. Djeca su s oduševljenjem sudjelovala u tom projektu.

Napisale: Jana Kaša, 6. a i Stella Franjić, 6. a

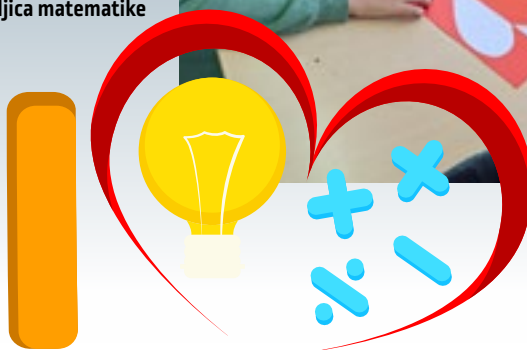
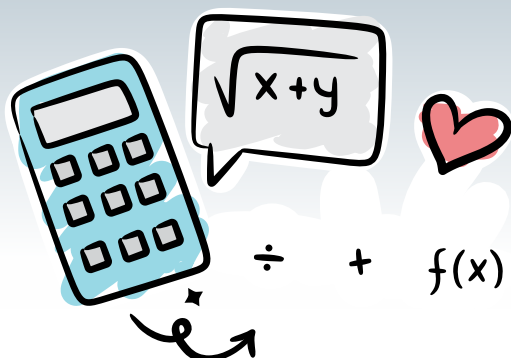
MATEMATIKA I LJUBAV

Učenici 6. b razreda sa svojom su učiteljicom matematike, Milenom, za ovu školsku godinu odabrali temu projekta LJUBAV. Cijeli se projekt temelji na simbolu ljubavi – srcu. Projekt su nazvali Matematika i ljubav, a provodi se u nekoliko etapa.

Učenici su prvo od kolaža izrezivali srca i radili dvobojne likove koji suprotnošću u bojama naglašavaju osnosimetričnost srca. Nakon toga su crtali srca pomoću matematičkih krivulja. Dvije elipse koje se sijeku ocrtavaju u ravnini srce. Srce je moguće dobiti i pomoću dvije parabole. Srce, također, može nastati i kombinacijom trokuta ili kvadrata i dijelova kruga. Sljedeća faza bili su fraktali sa srcima. Fraktal je geometrijski oblik kod kojeg je svaki njegov dio sličan cijelom fraktalu. Na našem ljubavnom fraktalu iz svakog srca nastaju nova dva. Nakon mnoštva nacrtanih srdaca projekt završava srcolikim tangramom, lik srca podijeli se na nekoliko manjih geometrijskih likova od kojih se onda slažu različite sličice.

Projekt Matematika i ljubav rezultirao je mnoštvom ljubavi iskazane različitim oblicima srca.

Napisala i fotografirala: Milena Virovac, učiteljica matematike

Istraživački rad o životinjama učenika šestih razreda: Kako osvojiti ženku?

Romantični pingvini

Kada vide nekog koga vole, počinju plesati kako bi pokazali koliko su sretni što su se upoznali. Tijekom udvaranja mužjak pingvina daruje ženki najgladi kamenčić na dar. Ako joj se ponuda sviđa, stavit će je u gnijezdo i njih će dvoje nastaviti graditi svoju zalihu kamenčića u pripremi za jaja.

Kad žabe poplave

Kako bi privukli ženke, mužjaci svoju smeđu boju promjene u plavu. Što je boja mužjaka savršenija, privući će više ženki i osigurat će si više potomstva.

Hvalisavi klokani

Muški klokani zauzimaju poze kako bi ženka pokazali svoje mišićave ruke.

Kako kornjača traži partnera?

Ženke ispuštaju miris kojim privlače mužjake. Mužjaci se udvaraju ženki njuškajući joj glavu ili nježno grickajući stražnji dio vrata i stražnje peraje. Ako ženka ne pobjegne, mužjak se pričvrsti za stražnji dio oklopa ženke hvatajući kandžama njezin gornji oklop.

Dobri dupin

Dobri dupini međusobno se privlače pjevanjem i akrobacijama u vodi.

Morski konjic – jedini mužjak koji rađa

Morski konjic je po mnogočemu čudnovato morsko biće: riba je, a ne izgleda kao riba, mužjak ima ulogu majke, a ne ženka. Mužjaci zavode ženke bučnim i dugim plesom, mijenjanjem boja i uvrtanjem glave kako bi ih zadivili da baš u njihovu trbušnu vrećicu polože jajašca. Morski konjic je jedini mužjak koji rađa u trudovima. Jajašca nosi u tobolcu poput klokana.

Labudovi, pingvini, vukovi, patke, lisice, pume i orlovi imaju jednog partnera za čitav život.

Istražile i napisale: Elena Bučaj, 6. a i Jana Kaša, 6. a

Foto: Tatjana Lesić, učiteljica prirode i biologije

Naši šestaši istraživali su kako životinje iskazuju ljubav.

Ljubav prema životinjama

Škola za mačke

Jeste li ikada čuli da postoji škola za mačke? Reci ću vam da takva škola zapravo postoji.

Školske godine 2022./2023. u dvorištu naše škole pojavila se jedna mačka. Učenici i učitelji su ju prvo ignorirali jer su mislili da je još samo jedna u nizu od zalutalih životinja te da će uskoro otići. Ubrzo, svi smo primijetili da je ta mačka imala drugačije namjere. Ona je u našem dvorištu provodila puno vremena te nije namjeravala otići. Naše kuharice su joj napravile kućicu od kartona te ju hranile svakoga dana. Iako se kućica više puta namočila od kiše i raspala, kuharice nisu odustale te su je zaštitile najlonom. Više puta su se učitelji ljutili, jer je mačka ometala nastavu te stalno ulazila

u školu, no s vremenom i ona je naučila pravila škole, baš kao prava učenica. Uskoro, mačka je zatrudnjela, a time je tražila više pažnje i brige. Kuharice su joj i to pružile. Krajem školske godine, u 5. mjesecu, donesena je vrlo važna odluka. Nakon što mačka dobije mlade, škola će ju udomiti, a male mačiće podijeliti učiteljicama koje su se za to dobrovoljno javile. Tako je i bilo, mačka je postala jedna od nas. Preko ljetnih praznika, kada učenika nije bilo, o njoj su se brinuli učitelji i domari koji su je svakodnevno obilazili. Početkom ove školske godine svi su već čuli za nju te je svakome postala draga i umiljata. Svaki put kada smo je sreli, obavezno smo je podragali.

Tako je stigla i zima, a vani je postalo hladnije. Učitelji su ju puštali u školu kako bi se ugrijala, a zauzvrat su dobili ulovljene miševe. Kako lijepo od nje! Mačka je i dalje s nama, a možda napokon dobije i neko ime.

Napisao i fotografirao: Jakov Mađar, 6. b

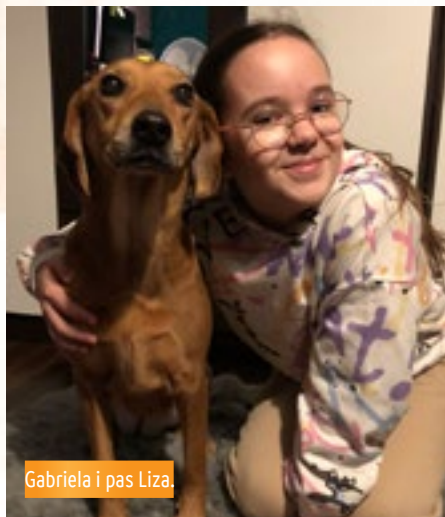

Mačka - naš školski ljubimac.

LJUBAV SE NE TRŽI, NITI NE KUPUJE

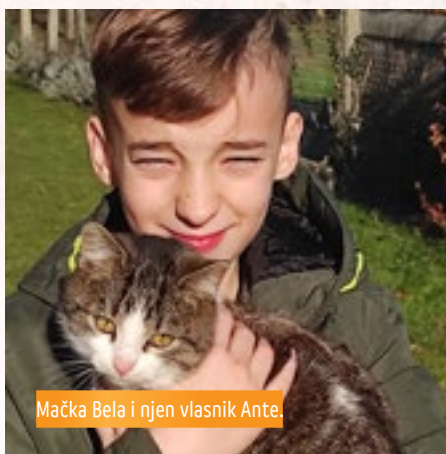
Erik i ljubimac Crnko.

Gabriela i pas Liza.

Ida i Fendy.

Mačka Bela i njen vlasnik Ante.

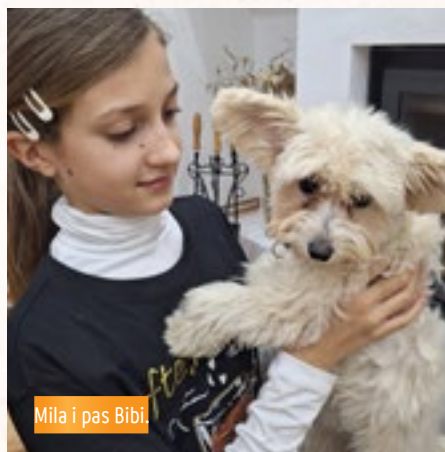
Iša i mačka Jessica.

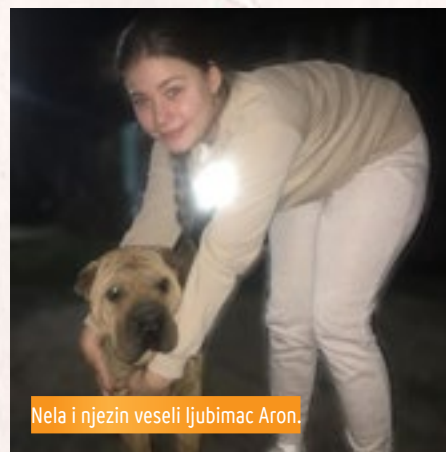
Majda i ljubimica Lucy.

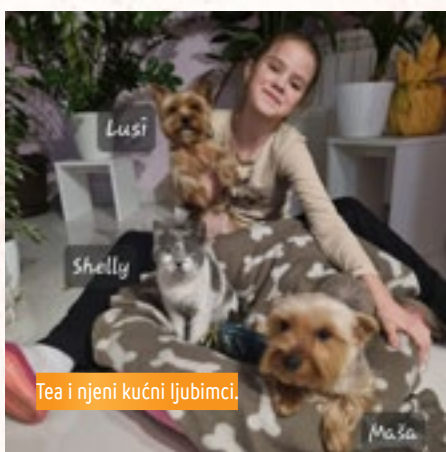
Mihael i zeko Ogi.

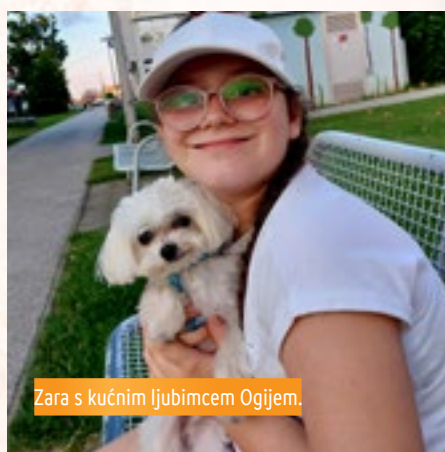
Mila i pas Bibi.

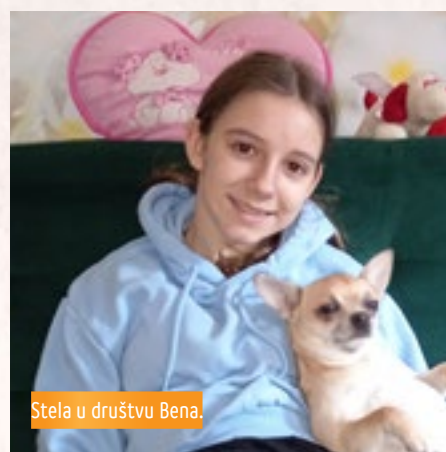
Nela i njezin veseli ljubimac Aron.

Tea i njeni kućni ljubimci.

Zara s kućnim ljubimcem Ogijem.

Stela u društvu Bena.

Istraživački rad Eko skupine

Kod uzgoja cvijeća, najvažnija je ljubav

Cvijeće svojim bojama i mirisima nadahnjuje ljude, stoga ga darujemo u raznim prigodama kao što su rođendani, vjenčanja, rođenje djeteta... Tradicija darivanja cvijeća započela je između 12. i 13. stoljeća i bila je znak ljubavi.

Učenici 6. c, d i e razreda koji sudjeluju u radu Eko skupine povodom blagdana Svih Svetih s učiteljicom Tatjanom Lesić posjetili su OPG naše vjeroučiteljice Ana Marije Pavlić kako bi naučili nešto više o uzgoju krizantema. Vjeroučiteljica je osim načina pripreme tla, sadnje te specifičnosti uzgoja krizanteme naglasila kako je kod uzgoja najvažnija ljubav prema cvijeću.

Ova biljka ima različito značenje u različitim dijelovima svijeta, a potječe iz Kine. U Kini ovaj cvijet predstavlja radost i mir te se daruje mladenkama. Iz Kine je prenesena u Japan gdje je postala sveti cvijet i simbol sreće i obilja. Najviše se koristi za ukrašavanje hramova te se nalazila na pečatu carske obitelji.

Tek je tijekom 17. stoljeća dopremljena u Europu. U našim krajevima krizanteme se uzgajaju kao ukrasne biljke, prvenstveno za blagdan Svih Svetih kada se prisjećamo na naše najmilije kojih više nema. Tradicija ukrašavanja grobova započela je u Austriji te je raširena po cijeloj Europi.

Napisala: Tea Tkalić, 6. e

Foto: Tatjana Lesić, učiteljica prirode i biologije

10 činjenica koje možda niste znali o ljubavi

- Ako se zaljubljeni gledaju u oči, srca će im početi kucati istovremeno.
- Potrebne su samo četiri minute da bismo odlučili sviđa li nam se netko ili ne.
- Kada dođe do prekida ljubavi, žene osjećaju manju emocionalnu bol od muškaraca, iako se često misli suprotno.
- Muškarci koji svojim ženama poklone jutarnji poljubac žive 5 godina duže od onih koji to ne čine.
- Naučnici iz SAD-a došli su do zaključka da se ljudi međusobno privlače ako imaju slična imena.
- Svake se godine preko 10.000 parova vjenča s osobom koju su upoznali na pauzi za kavu.
- Leptirići u trbuhu su stvarni i uzrokovani su adrenalinom.
- Zaručnički prsten se najčešće nosi na četvrtom prstu lijeve ruke jer su stari Grci vjerovali da kroz taj prst prolazi vena amoris, odnosno vena ljubavi koja prolazi ravno kroz srce.
- Kad nas neko ostavi, neko vrijeme ćemo tu osobu voljeti čak i više nego kad smo bili u vezi. To je zato što dio mozga koji je bio aktivan kad smo bili u sretnoj zajednici nastavlja biti aktivan i nakon prekida.
- Istraživanja pokazuju da se muškarci zaljubljuju nakon tri spoja, a žene tek nakon 14 spojeva.

Podatke prikupila: Dorothea Majetić, 6. d

Izvor: <https://samo-zanimljivosti.blogspot.com/>

Top lista ljubavnih filmova koje bi trebali pogledati!

1.

Titanic (ljubav muškarca i žene)

2.

Hachiko (ljubav čovjeka i psa)

3.

Čuda s neba (Božja ljubav)

4.

Čudo (prijateljska i roditeljska ljubav)

5.

Obiteljska zamjena (roditeljska ljubav)

Koliko sam zaljubljen/a?

Zaljubiti se u nekoga istovremeno je i lijep i strašan osjećaj. Lijepo je kada se osjećaš sretno, ali s druge strane zaljubljenost ti može slomiti srce ako osjećaji nisu obostrani. Koliko su jaki tvoji leptirići u trbuhu? Riješi ovaj kviz i doznaj!

1. Što ti je najljepše kod tvoje simpatije?

- a) Sve.
- b) Oči.
- c) Usne.

2. A što ti je najružnije?

- a) Nije moguće da je nešto na njemu/njoj ružno.
- b) Ima malo krive noge.
- c) Ima klempave uši.

3. Koliko često razmišljaš o njemu/njoj?

- a) Svake sekunde.
- b) Sjetim ga/je se par puta u danu.
- c) Jedino ako se čujemo.

4. Znaš li što radi u slobodno vrijeme?

- a) Znam sve o njemu/njoj.
- b) Naravno da znam.
- c) Ne znam.

5. Kako se osjećaš u njegovoj/njezinoj blizini?

- a) Nervozno.
- b) Pomalo uzbuđeno.
- c) Isto kao i s drugim prijateljima i prijateljicama.

6. Pokušavaš li voljeti/raditi iste stvari?

- a) Da, svakako.
- b) Tu i tamo.
- c) Ne, pokušavam biti svoj/a.

7. Pričaš li drugima o njemu/njoj?

- a) Da.
- b) Ponekad.
- c) Ne.

Došao/la si do zadnjeg pitanja, a sada zbroji zaokružene odgovore i doznaj koliko si zaljubljen/a.

Najviše odgovora a - Ti si zaljubljen/a preko ušiju! Zaljubljenost ti je totalno pomutila razum, a leptirići u tvojem trbuhu ne mogu se smiriti ni na sekundu.

Najviše odgovora b - Ti se polagano zaljubljuješ. Još si uvijek na stalno oprezan/na jer se bojiš da ne budeš povrijeđen/a.

Najviše odgovora c - Ti uopće nisi zaljubljen/a. Ta osoba za tebe predstavlja prijatelja/icu. Ne brini, zaljubljenost će sigurno doći.

Napisala: Tea Mihoković, 8. e

Bonton darivanja cvijeća

- Muškarac daruje samo rezano cvijeće.
- Cvijeće u posudi daruje žena ženi.
- Buket mora biti sastavljen od neparnog broja cvjetova.
- Cvijeće crvene boje muškarci trebaju darovati samo svojim ženama.
- Ako se u goste dolazi udvoje, cvijeće uvijek predaje muškarac.

Simbolika cvijeća

Orhideja – simbol prijateljstva.

Žuta ruža - simbol radosti, sreće i zadovoljstva prema prijateljima.

Crvena ruža – izraz ljubavi.

Karanfil – simbol odanosti, prosperiteta i bogatstva.

Suncokret – simbol zajedništva i snage.

Tulipan - simbol ponosa.

Flamingov cvijet – simbol snage i zdravlja.

Božićna zvijezda – simbol sretne budućnosti.

Ljiljan – simbolizira odlazak duše na drugi svijet.

Državna smotra LiDraNo 2023.

Pisanje, govorenje, interpretacija, gluma i naš „Preradović“

Volim čitati pa zbog toga volim i pisati. Točnije, volim se iskušavati u literarnim i novinarskim vodama. Treba li mi za to dobar mentor koji će me motivirati ili jednostavnom imam talent? Ne znam odgovoriti na ovo pitanje, ali ono što znam je da se moj trud isplatio. Ponosna sam što sam zajedno s Helenom Jakšić predstavljala svoju školu na državnoj smotri LiDraNo u kategoriji školskih listova.

Što je LiDraNo?

LiDraNo je smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva gdje se učenici

natječu u šest različitih kategorija: samostalni i skupni scenski nastup, literarni i novinarski rad, školski list i radijska emisija. Smotra ne donosi poredak, bilo da se radi o školskoj, županijskoj ili državnoj razini, već se samo iznose mišljenja, zapažanja, komentari i savjeti prosudbene komisije. Bez obzira na to, LiDraNo je poseban događaj jer vrednuje kreativnost i maštovitost učenika u čemu se ipak može osjetiti natjecateljski duh.

Dolazak u Vodicu

Državna smotra LiDraNo održana je u Vodicama od 24. do 26. travnja 2023. Put je bio dug. Na početku putovanja u autobusu je vladala tiha atmosfera koja je trajala sve dok se nismo počeli međusobno upoznavati. Helena i ja zbližile smo se s ekipom iz Gornjeg Bazja te Nevom iz Virovitice s kojom smo kasnije dijelile hotelsku sobu. Nakon deset sati vožnje, jedva smo čekale

da se smjestimo u hotel Imperial. No vremena za odmor nismo imale. Morale smo što prije doći do Pučkog otvorenog učilišta, koje je bilo predviđeno za dramsko-scenske nastupe, jer je baš na dan dolaska Helena nastupala. Stigle smo na otvorenje smotre, ali nismo stigle na probne nastupe. Bez obzira na sve okolnosti, umor od puta i nemogućnost probnog nastupa, Helena je svojim monologom „Bilješke jedne gimnazijalke“ bila izvrsna.

Šarolikost nastupa

Lijepo je vidjeti i čuti kako oni koji imaju talent, taj talent ne skrivaju, već ga izražavaju. Osobno sam bila spriječena pogledati sve skupne i pojedinačne scenske nastupe jer sam u to vrijeme prisustvovala okruglom stolu školskih listova, ali ono što sam vidjela ugodno me iznenadilo. Dobro, poneki nastupi mi se nisu svidjeli, ali to je samo

Urednica „Preradovića“ Tea Mihoković s Nevom Barčanac, urednicom „Hlapića“.

Tea i mentorica Sanja Koletić.

moje subjektivno mišljenje. Svidio mi se monolog „Radosti obiteljskog prijevoza“ Ephraima Kishona u izvedbi Marka Landupa. Također, svidio mi se i monolog „Ja, Zeus i ekipa s Olimpa-Odisej“ jer sam tu knjigu pročitala i mogu reći da je jako dobra. U kategoriji skupnih scenskih nastupa svakako bih na prvo mjesto stavila nastup Gornjeg Bazja: Jelenu u ulozi Mone Lise, Mariu kao Adele Bloch-Bauer, frizerku Doroteu, Djevojku s bisernom naušnicom Ivu, Lanu kao Fridu Khalo i njihovog tehničara Leona. Možda sam opet subjektivna, ali njihov put kroz vrijeme i razgovor o prošlosti bili su odlični.

Riječi prosudbenog povjerenstva

Drago mi je da sam svoje iskustvo podijelila s Nevom Barčanac, urednicom Hlapića, školskog lista Osnovne škole Ivane Brlić-Mažuranić. Bilo je lijepo čuti da je „Preradović“

među najboljim školskim listovima u državi. Dobili smo pohvalu za grafičku obradu i izgled naslovnice. Zainteresirali smo ih temom broja koja je iscrpno obrađena i rubrikama u listu. Pohvalili su rad svih urednika i istaknuli da je naš školski list zanimljiv, inovativan i kreativan te da donosi sve bitne informacije iz života škole kroz različite novinarske oblike.

Uz dobru ekipu, dani su ispunjeni

Svakog dana družile smo se do kasno u noć. Kartale smo Uno i vodile kojekakve razgovore, najviše one o dečkima. Odlazile smo i na bazen gdje je Maria upoznala jednog njoj slatkog dečka, Mihaela. No ljubav nije dugo trajala. Pukla je istom brzinom kao što je i planula. Posebno nam se svidjela hotelska hrana. Bila je raznolika. Uvijek je bilo voća, a ujutro smo imale cijedenu limunadu i sok od naranče. Meni je najdraži bio

ručak jer smo mogle ručati na terasi s pogledom na more.

Kraj trodnevne avanture

Treći dan nam je bio užurban, kao i prvi. Ujutro smo otišle na doručak, a nakon doručka na zatvaranje Smotre. Smotra je zatvorena čitanjem novinarskih i literarnih radova te jednom skupnom izvedbom. Nakon zatvaranja, sjeli smo u autobus te se zaputili kući. Žao mi je što cijela Smotra nije trajala duže. LiDraNo je mjesto stvaranja novih prijateljstava, razmjena ideja i telefonskih brojeva. LiDraNo je završio u srijedu i nakon predugog puta kući, umorna, ali srca ispunjenog lijepim uspomena, utonula sam u sladak san.

Napisala i fotografirala: Tea Mihoković, 8. e

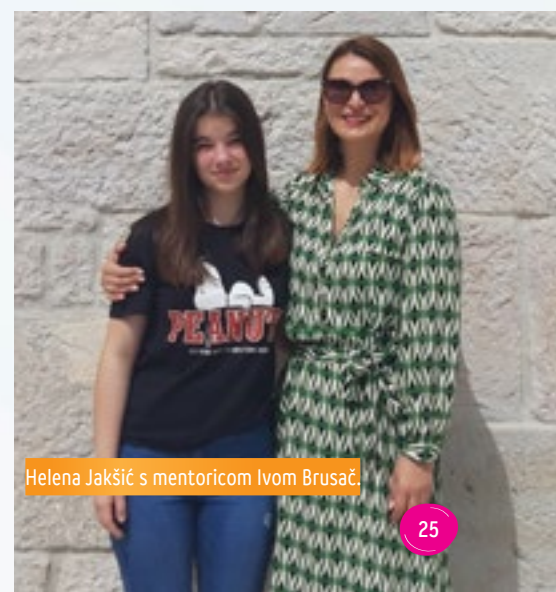
Ugodna šetnja uz morsk obalu.

Svi sudionici Virovitičko-podravске županije.

Naše cure u Vodicama.

Helena Jakšić s mentoricom Ivom Brusač.

Nacionalna razina natjecanja „Čitanjem do zvijezda“

ISPUNILE SMO SVOJA OČEKIVANJA

U Čakovcu 5. svibnja 2023. održan je projekt za poticanje čitanja i promicanja kulture čitanja pod nazivom „Čitanjem do zvijezda“. Našu školu predstavljale su Anastazija Cesar, Tea Mihoković i Matea Predragović koje su uz pomoć mentorice Ksenije Grudić-Kukavica osvojile prvo mjesto na županijskom natjecanju čime su osigurale sudjelovanje na državnom natjecanju. Predstavnice naše škole pokazale su kako se ljubavlju prema knjizi i čitanju mogu ostvariti odlični rezultati i lijepe uspomene.

» **Zašto ste pristupile ovakvom jednom natjecanju? Što vas je privuklo?**

Anastazija: Privukla me ljubav prema čitanju.

Tea: Natjecanju sam pristupila zato što volim čitati, a privuklo me što mogu procijeniti kako uopće čitam.

Matea: Pristupila sam ovom natjecanju jer volim čitati. Čitanje me ispunjava.

» **Kako ste se osjećale kada ste saznale da idete na državno natjecanje?**

Anastazija: Kad smo saznale da smo prve na županijskom natjecanju i da nam je odlazak na državno natjecanje osiguran, bile smo u „šoku“ od sreće.

Matea: Bile smo iznenađene i osjećale smo se vrlo ponosno.

» **Što ste čitale i jesu li vam se knjige svidjele?**

Anastazija: Čitale smo „Pekinezer princ u službi njezina veličanstva“. Knjigu je napisao Krunoslav Mikulan. Zatim smo

Učenice Anastazija, Matea i Tea s knjižničarkom Ksenijom.

čitale djelo Davida Walliamsa „Zvijer iz Buckinghamske palače“ te djelo „Sherlock Holmes: Grimizna istraga“ Arthura Conana Doylea. Knjige su bile zabavne, ali i izazovne. Većinom govore o borbi junaka protiv zlikovca.

Tea: U svakoj knjizi radi se o borbi dobra i zla. Sve knjige su mi se svidjele, a najzanimljivija mi je bila „Zvijer iz Buckinghamske palače“. U knjizi se govori o princu Alfredu, boležljivom dječaku koji obožava knjige. Nakon uhićenja njegove majke, započinje dječakova pustolovina puna mitova i legendi.

Matea: Knjige mi se, zapravo, nisu svidjele. Većinom je riječ o pustolovnim i detektivskim romanima, a takva djela mi nisu najdraža. Ipak, kao najzanimljiviju izdvojila bih knjigu „Pekinezer princ u službi njezina veličanstva“. Glavnu ulogu ima pas pekinezer zvan Princ. On je tajni agent koji mora pronaći agenta Kinga koji je nestao u Hrvatskoj.

» **Jeste li ispunile svoja očekivanja na državnom natjecanju?**

Anastazija: Smatram da smo i više nego ispunile svoja očekivanja.

Tea: Sve tri dale smo sve od sebe i imale smo potporu naše knjižničarke.

Matea: Osobno sam sasvim zadovoljna rezultatima državnog natjecanja.

» **Biste li ponovile to iskustvo?**

Anastazija: Ponovila bih to iskustvo još bezbroj puta da mi se pruži prilika.

» **Čitate li i u slobodno vrijeme?**

Anastazija: Čitam gotovo svaki dan.

Tea: Ako se dogodi da nemam vremena, čak i tada obavezno pročitam nekoliko stranica prije spavanja.

Matea: Da, čitam u slobodno u vrijeme.

» **Koje su vam knjige omiljene?**

Anastazija: Omiljene su mi psihološke knjige i trileri. Volim i ljubavne te kriminalističke romane.

Tea: Volim ljubavne romane i knjige u kojima se isprepliću stvarnost i magija.

Matea: Omiljene su mi sve knjige koje kupim spontano ili ih dobijem na poklon, bez obzira što ne znam o čemu se u njima radi.

Intervju vodila: Jelena Martinčević, 8. e
Foto: Ksenija Grudić-Kukavica, knjižničarka

Državno prvenstvo u odbojci i stolnom tenisu

Igra s najboljima iz Hrvatske uči nas novim potezima

Učenice i učenici Osnovne škole Petra Preradovića Pitomača, kao predstavnici Virovitičko-podravске županije, sudjelovali su na Državnome prvenstvu u odbojci i stolnom tenisu za osnovne škole i tamo osvojili izvrsno deveto mjesto u obje konkurencije. Da bismo više saznali o sportskim danima u Poreču, razgovarali smo s Ivom Lucijom Švarbić i Belom Đakić.

» **Kako je bilo igrati protiv najboljih od najboljih?**

Iva Lucija: Bilo je teško, no trudile smo se najviše što smo mogle.

Bela: Sudjelovanje na državnom natjecanju jedno je lijepo iskustvo. Igra s najboljima iz Hrvatske uči nas novim potezima, no ujedno sklapamo i nova prijateljstva.

» **Jeste li imale tremu prije natjecanja?**

Iva Lucija: Bila je prisutna mala trema jer sam prvi put igrala protiv djevojaka koje treniraju u profesionalnom odbojkaškom klubu.

Bela: Nisam imala tremu prije natjecanja. Uvijek dajem najbolje od sebe i trudim se postići što bolje rezultate bez obzira na ishod.

» **Što vas je privuklo ovim sportovima?**

Iva Lucija: Kao mala, znala sam ponekad igrati odbojku s tatom. Tako se rodila ljubav prema tom sportu pa sam se odlučila baviti njom u osnovnoj školi.

Bela: Jednom prilikom došla sam gledati prijateljicu kako igra stolni tenis pa sam i ja odlučila pokušati. Najviše me privuklo što je to individualni sport pa mogu sama donositi odluke i tim mi neće predbaciti ako pogriješim u nečemu.

» **Kako se pripremate prije igre ili natjecanja?**

Iva Lucija: Prije igre ili natjecanja zagrijavam se vršnim dodavanjem i serviranjem.

Bela: Za igru se pripremam zagrijavanjem. Vježbam razne servise, blokiram loptice i vježbam napade.

» **Kako se nosite s porazima?**

Iva Lucija: Porazi mi ne smetaju jer ih smatram motivacijom za boljim i ozbiljnijim treniranjem.

Bela: Dobro se nosim s porazom. Za mene nije bitno pobijediti nego sudjelovati. Svoje poraze koristim za ispravak situacija u kojima sam griješila.

» **Koji je vaš uzor ili inspiracija u svijetu odbojke i stolnog tenisa?**

Iva Lucija: Trenutno nemam uzor, a inspiracija mi je druženje i pobjeđivanje.

Bela: Ni ja nemam uzor. Za igru me inspirira svaka pobjeda za koju se izborim.

» **Vidite li se u budućnosti u ovim sportovima?**

Iva Lucija: Definitivno se vidim u budućnosti u svijetu odbojke. Volim taj sport i nadam se da ćemo jednog dana imati odbojkaški klub.

Bela: U budućnosti ću vjerojatno nastaviti igrati stolni tenis, ali ne znam hoću li igrati za klub ili rekreativno. To ovisi o obvezama koje ću imati u srednjoj školi.

Intervju vodili: Jelena Martinčević, 8. e i Jan Stilinović, 8. a

Foto: Mario Rengel i Danijel Bijuk, učitelji Tjelesne i zdravstvene kulture

Učici odbojkaške utakmice.

Marko Balić, Dominik Šoljarić, Dino Španić, Karlo Radinčić, Patricia Ivanic, Bela Đakić, Iva Radinčić i mentor Mario Rengel.

Nakon žestoke borbe u stolnom tenisu.

Intervju s Katarinom Šimić, bivšom
ravnateljicom i učiteljicom Hrvatskog jezika

Pobijedili smo sve ekipe koje su nam se suprotstavile

Ponovno zajedno nakon 30 godina.

Ovako smo izgledali 1993. godine.

Davne 1993. godine generacija učenika Osnovne škole Petra Preradovića iz Pitomače nastupila je u finalu tada popularnog Turbo Limach Showa. Od tada je prošlo 30 godina, a to je ujedno bio i povod da se tadašnja generacija 6. a razreda okupi zajedno s učiteljicom Katarinom Šimić. Na prijavu učiteljice 33 učenika uputilo se na svima omiljeni show kako bi pokazali natjecateljski duh.

» **Možete li nam reći što je zapravo bio Turbo Limach Show?**

To je bio show namijenjen djeci koja su nosila glavnu ulogu u svim natjecateljskim igrama. Radilo se o igrama spretnosti, znanja i kombinatorike, koje nisu bile nimalo jednostavne.

» **Kako ste došli na ideju prijaviti razred na jedno takvo natjecanje?**

Televizija je raspisala natječaj, a u natječaju su tražili da se prijave učenici šestog razreda. Tada smo imali u školi šest šestih razrednih odjeljenja. Izabrala sam 6. a razredni odjel. Njima sam predavala Hrvatski jezik pa sam ih najbolje poznavala. Oni su bili jako dobar razred, imali su u sebi i natjecateljski duh pa sam

ih zato predložila i prijavila na to natjecanje.

» **U kakvim ste sve igrama sudjelovali te kako je teklo samo natjecanje?**

Uglavnom su to bile igre spretnosti kao što su trčanje te guranje kuglice kroz labirint. Sudjelovali smo u igrama kombinatorike, odnosno sudjelovali su oni učenici koji su bili izvrsni matematičari. Morali su to znati jer smo taj dio vježbali s jednom učiteljicom. Bile su i igre koje su bile vezane za Hrvatski jezik, dakle igre zapažanja. Sve igre su bile jako zanimljive.

» **Koji ste rezultat postigli?**

Pobijedili smo sve ekipe koje su nam se suprotstavile. To su bile ekipe osnovnih škola iz Zagreba, Karlovca, Rijeke... Na koncu su nas pobijedili predstavnici sportske redakcije Televizije Zagreb.

» **Kakav je osjećaj nastupiti na televiziji?**

To je stvarno poseban osjećaj. Bilo je jako napeto. Uvijek su se natjecale po dvije ekipe. Jedna ekipa odradi jednu igru, onda to isto odradi i druga ekipa. Zbrajaju se bodovi i izbacuje se rezultat. Bilo mi je jako teško jer nisam mogla biti

direktno uz svoj razred, nego sam ih promatrala iz daljine. No jako sam navijala.

» **Je li Vam sudjelovanje na Turbo Limach Showu jedno od najljepših sjećanja tijekom rada u školi?**

Zapravo je! Bilo je posebno kako za mene, tako i za moje učenike. Oni se toga nisu prisjetili samo sada nakon trideset godina, nego se toga sjećaju cijeli svoj život. Kada se negdje sretnemo, pričaju o tome jer to je stvarno bilo posebno iskustvo koje nije doživjela ni jedna generacija, ni prije, a ni poslije.

» **Kako je reagirao bivši 6. a razredni odjel na ponovno okupljanje?**

Odlično su reagirali. Puno ih je došlo, čak devetnaestero. Dvoje ih je, nažalost, umrlo. Atmosfera je bila fantastična. Činilo mi se kao da žele izići iz svoje kože. Najprije smo se našli u učionici hrvatskog jezika, onda smo pogledali prvu emisiju na pametnoj ploči. Uglavnom, bili su toliko raspoloženi i razdragani. Jedan je od učenika kupio i dao otisnuti majice na kojima piše Turbo Limach Show te 1993. godine.

Natjecateljski duh, napetost i vesela atmosfera tijekom snimanja emisije Turbo Limach Showa.

» **Kakvih ste se sve dana zajedno prisjetili?**

Sjetili smo se putovanja u Zagreb, sjetili smo se ručaka koje su za nas pripremili. Bilo mi je važno da pristojno jedu pa su mi rekli kako se sjećaju da sam im govorila: „Pazite da budete jeli bez vilice i noža da me bude sram!“ Sjetili smo se da smo dobivali od radnih organizacija sendviče za put te torte od ljudi iz cijele Hrvatske. Dobili smo i pisma potpore iz Bosne i Hercegovine te

Srbije.

» **Radili ste i kao učiteljica Hrvatskog jezika i kao ravnateljica škole. Što je bilo najzahtjevnije u Vašem poslu?**

Najzahtjevniji je zapravo bio posao ravnatelja. Puno je zahvalnije i ljepše raditi s djecom, nego s odraslima.

» **Nedostaje li Vam rad u školi?**

Kad dođeš u određene godine, rado se sjećaš svega, ali moraš se

pomiriti s tim da je jedan period tvoga života gotov. Nedostaje li mi rad u školi? Ja živim blizu škole, vidim školu, djecu i učitelje. Često dođem u školu tako da mi zapravo ne nedostaje. Ne nedostaje mi rad u razredu, ali mi nedostaju učitelji kojih više nema. Sad sam i ja starija, a većine učitelja s kojima sam radila više nema. Oni mi nedostaju.

Intervju vodila: Dorothea Majetić, 6. d
Foto: Foto Begović

Generacija bivšeg 6. a razreda i njihova učiteljica Katarina Šimić ponovno se okupila i vratila u školske klupe.

Manifestacija „Zbogom, školo, do jeseni“ održana u Pitomači

Osnovna škola Petra Preradovića Pitomača bila je domaćin 30. jubilarne manifestacije „Zbogom, školo, do jeseni“ na kojoj su se osnovne i srednje škole Virovitičko-podravske županije predstavile svojim plesnim i glazbenim točkama te su nagrađeni najbolji

učenici generacije. Prisutne su pozdravili ravnatelj Igor Maresić, predsjednik Općinskog vijeća Općine Pitomača Rikard Bakan i župan Virovitičko-podravske županije Igor Andrović.

Zahvaljujemo svima koji su svojim divnim nastupima upotpunili program manifestacije, a najuspješnijim učenicima čestitamo od srca.

Napisala: Elena Dudašić, 6. e
Foto: Kristijan Toplak

Voditelji: Božidar Kovač i Ines Giba Jambrišak.

Brojna publika u iščekivanju programa.

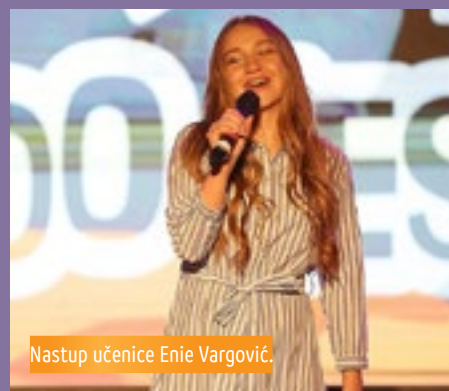
Pozdravni govor našeg ravnatelja Igora Maresića.

Proglašenja najboljih učenika.

Naš raspjevani školski zbor.

Nastup učenice Enie Vargović.

HELENA JAKŠIĆ - NAJ UČENICA ŠKOLE

» Najveći uspjesi?

Moji najveći uspjesi su državne smotre LiDraNa.

» Prvi monolog?

Prvi monolog s kojim sam nastupala zvao se „Želim, želim“. Napisala ga je Sanja Polak. Tada sam bila peti razred.

» Najdraži monolog?

Ulomak iz djela Nade Mihelčić „Bilješke jedne gimnazijalke“

» Najzahtjevniji predmet?

Ah, ta fizika!

» Sjećanja koja ćeš pamtiti?

Iz osnovne škole sjećat ću se prijatelja, dobrih učitelja, izleta... Sjećat ću se svoje učiteljice Hrvatskog jezika Ive Brusač koja me pripremala za LiDraNa. Zahvalna sam joj na svemu.

» Kamo nakon osnovne škole?

Planiram upisati Gimnaziju Petra Preradovića u Virovitici, opći smjer.

» Planovi za budućnost?

Ići na fakultet, samo ne znam još koji.

OSOBNJE ISKAZNICE NAJ UČENIKA

Blic pitanja proveo: Jan Stilinović, 8. a, Foto: Foto Begović

Lorena Slaviček, 8. a

Ja u tri riječi: uporna, marljiva, iskrena.

Buduća srednja škola: Gimnazija Petra Preradovića Virovitica, opći smjer.

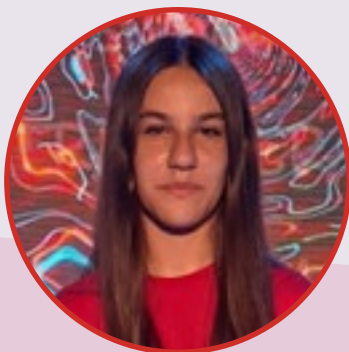
Buduće zanimanje: odvjetnica.

Hobi: crtanje kada za to nađem vremena.

Najbolji trenutak osnovne škole: naša putovanja (maturalac, Vukovar).

Životna želja: ostati uspješna u školovanju i putovati svijetom.

Poruka učenicima: ostvarite najbolje rezultate koje možete, zabavite se, putujte i družite se.

priredba osmaša.

Životna želja: imam ih puno.

Poruka učenicima: poštuju pravila škole, učite, ali se i zabavljajte.

Nela Rengel, 8. d

Ja u tri riječi: lijena, neustrašiva, zabavna.

Buduća srednja škola: gimnazija.

Buduće zanimanje: bilo koje zanimanje vezano uz svijet medicine.

Hobi: druženje s prijateljima.

Najbolji trenutak osnovne škole: maturalec.

Životna želja: zaposliti se i zasnovati svoju obitelj.

Poruka učenicima: budite ustrajni jer sve se može kada se hoće.

Lana Miljanović, 8. b

Ja u tri riječi: uporna, vrijedna, snalažljiva.

Buduća srednja škola: kemijski tehničar u Koprivnici.

Buduće zanimanje: rad u laboratoriju za proizvodnju proizvoda za njegu lica

Hobi: slušanje glazbe.

Najbolji trenutak osnovne škole: sva zajednička putovanja.

Životna želja: zdravlje i osmjesi na licima moje obitelji.

Poruka učenicima: puno se družite i stvarajte uspomene.

Anastazija Cesar, 8. e

Ja u tri riječi: ambiciozna, uporna, snalažljiva.

Buduća srednja škola: Gimnazija Petra Preradovića Virovitica, opći smjer.

Buduće zanimanje: psihologinja ili književnica.

Hobi: čitanje knjiga, istraživanje i pisanje činjenica iz psihologije.

Najbolji trenutak osnovne škole: svi uspjesi s natjecanja.

Životna želja: nadograđivati i proširivati svoje znanje te završiti fakultet.

Poruka učenicima: potrudite se pronaći svoj talent i gradite ga, ne odustajte i slijedite svoje snove jer se oni mogu ostvariti.

Lana Orenda, 8. c

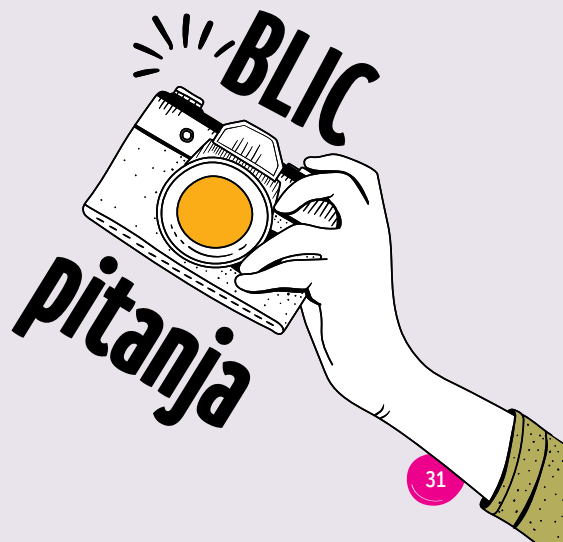
Ja u tri riječi: sramežljiva, snalažljiva, uporna.

Buduća srednja škola: Srednja škola Stjepana Sulimanca u Pitomači, smjer upravni referent.

Buduće zanimanje: učiteljica engleskog jezika.

Hobi: gledanje filmova.

Najbolji trenutak osnovne škole: maturalec i završna

Razgovor s Biljanom Bukovšak, učiteljicom Hrvatskog jezika

Ostaju uspomene, lijepa sjećanja...

Kolektiv naše škole ispratio je u zasluženu mirovinu svoju dugogodišnju kolegicu, profesoricu Hrvatskoga jezika Biljanu Bukovšak. Draga Biljana, zauvijek ćete biti inspiracija u srcima mnogih. Hvala Vam na svemu!

» Otkud ljubav prema hrvatskome jeziku?

Odmalena sam voljela slušati priče koje mi je majka pričala i čitala. U razvoju jezičnih sposobnosti imaju važnu ulogu genetsko naslijeđe i okruženje u kojem dijete odrasta. Već od ranih školskih dana imala sam smisla za jezično izražavanje, usmeno i pisano. Sjećam se da sam još u osnovnoj školi često javno recitirala i pisala tekstove koji su bili objavljeni u Kutku najmlađih u Virovitičkom listu i nagrađivani na nekim lokalnim natjecanjima.

» Što je presudilo studiranju hrvatskog jezika?

Moja je prva ljubav bila glazba. Išla sam u Osnovnu glazbenu školu u Virovitici, svirala sam tri instrumenta, pjevala u Hrvatskom pjevačkom društvu Rodoljub, svirala u školskom orkestru i često javno nastupala u solo izvedbama.

Išla sam na prijemne ispite na Pravnom fakultetu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Položila sam ih uspješno, ali je presudila moja ljubav prema književnosti pa sam upisala i završila na Filozofskom fakultetu.

Ali, budući da su okolnosti bile takve da nisam mogla krenuti glazbenim putem, upisala sam se u Gimnaziju Petra Preradovića u Virovitici. Tu mi je hrvatski jezik predavao profesor Zelenbrz koji je potaknuo moje zanimanje za književnost. Nakon završetka gimnazije bio je logičan slijed studiranje. Išla sam na prijemne ispite na Pravnom fakultetu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Položila sam ih uspješno, ali je presudila moja ljubav prema

književnosti pa sam upisala i završila na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu studij hrvatskog jezika i književnosti te stekla zvanje profesora hrvatskog jezika i književnosti. Imala sam sreću da su mi u to vrijeme predavali profesori koji su stvarno značajna imena u jezikoslovlju, književnosti, pedagogiji i metodici (Babić, Moguš, Težak, Anić, Silić, Hercigonja, Damjanović, Opačić, Kaštelan, Bratulić, Bogišić, Šicel, Rosandić, Stamać, Skok, Solar, Pranjić i dr.). S ponosom čuvam njihove potpise u indeksu.

» Sjećate li se svojega prvoga susreta s učenicima u školi?

Bilo je to davno, ali ostaju u sjećanju neki trenutci. Da, sjećam se još i nekih lica, događaja, imena... To su sad odrasli ljudi, možda ih više ne bih ni prepoznala. Najviše se pamte loši i dobri događaji, ostaju dojmovi...

» Sjećate li se jeste li imali tremu?

Da, imala sam tremu. Nije lako stati pred toliko znatiželjnih očiju koje preispituju svaku izrečenu riječ. I ne samo tada. Svaki put kad sam stala pred učenike, imala sam dozu pozitivne treme koja me poticala da radim što sam bolje znala i da se uvijek dobro pripremim za ono što predajem. Profesionalni pristup, odgovornost i ljubav prema onome što radiš daju sigurnost pa trema nestaje.

» Koja su najveća postignuća u Vašem radnom vijeku?

Moji su učenici redovito sudjelovali na natjecanjima iz hrvatskoga jezika, Lidranu i na drugim raznim natjecanjima u literarnom stvaralaštvu i ostvarivali zapažene rezultate. No, formalna priznanja najboljima samo su mi bila putokaz u radu. Stvarna postignuća su tragovi koje ostavljaš u svim onim mladim ljudima s kojima si u kontaktu. Ta su stvarna postignuća

Ravnatelj Igor Maresić s učiteljicom Biljanom Bukovšak.

Formalna priznanja najboljima samo su mi bila putokaz u radu. Stvarna postignuća su tragovi koje ostavljaš u svim onim mladim ljudima s kojima si u kontaktu!

teško mjerljiva jer se ostvaruješ kroz druge. Smatram da je moje najveće postignuće kad mi se nakon više godina obrate učenici i kažu da sam utjecala na njihov daljnji put u životu i ciljeve koja su ostvarili. Kaže jedna mudra misao: „Poučavanje nije servisna usluga, zanimanje ili posao. To je temeljni stup društva.“ To je smisao ovog poziva.

» **Jeste li imali razočaranja?**

Razočaranja su sastavni dio svakog rada. Kad želiš nešto, a to se ne ostvari prema željama, javi se određena doza razočaranja, ali to te tjera dalje da drugi put uspiješ i postigneš željeno. To te tjera naprijed.

» **Sjećate li se nekog djeteta**

koje je zbog Vaše ljubavi prema hrvatskome jeziku studiralo hrvatski jezik?

O, da. Više mojih učenika završilo je hrvatski jezik. Smatram da je to malim dijelom i moja zasluga, bar poticaj, ali još je važnije to što su to oni sami željeli.

» **Po čemu ćete pamtiti našu generaciju?**

Po sladoledu! Vi znate o čemu je riječ, ali objasniti ću drugima. Naime, obećala sam u vašem razredu da ću vas voditi na sladoled ako svi napišete jedan ispit odlično. Nažalost, nisam uspjela održati obećanje jer se to nije dogodilo. Možda će se dogoditi ove godine...[?!]

» **Jesmo li ispunili Vaša očekivanja?**

Ovo niste, ali nisam zato razočarana. To nije bilo realno. No, čula sam od sadašnje vaše učiteljice da joj je baš lijepo raditi s vama, što mi je jako drago i nekako si uzimam za pravo da je dijelom to i moja zasluga. Naučili ste raditi i surađivati. Dakle, moja očekivanja od vas idu dalje!

» **Je li bilo teško nositi se sa svim promjenama kojima ste bili izloženi u svom radnom vijeku?**

Čovjek se svemu prilagodi. Promjene su dobre jer nas drže aktivnima. Sve se to savlada. Zapravo se, osim nekih kozmetičkih zahvata, u ovom pozivu ništa bitno nije promijenilo. Tu je jako važan pristup učeniku, a to je u osobnosti čovjeka i to vam nikakva vanjska promjena ne može usaditi. To ili imate ili nemate!

» **Kako zamišljate svoj život bez svih nas učenika i škole?**

Neobično je što više nema „domaćih zadaća“ koje sam na dnevnoj bazi odrađivala tolike godine (mislim na pripremanja, ispravljanja, osmišljavanja zadataka i vježbi), žamora na hodniku, nestašluka, lica koja zavoliš, mnoštva pitanja... Malo mi to sve nedostaje, ali to je normalan slijed života i tako mora biti. Još čuvam neke uspjeшне uratke svojih učenika za uspomenu. Ostaju uspomene, lijepa sjećanja... Sve vas lijepo pozdravljam i rado vas se sjećam! Budite uspješni, budite pjesnici u onome što radite, budite ljudi!

Intervju vodio i fotografirao: Jan Stilinović, 8. a

Aktiv Hrvatskog jezika na zajedničkom druženju - ostaju uspomene i lijepa sjećanja.

Maldivi – raj na Zemlji

Od samog početka znala sam da će ovo putovanje biti posebno i totalno drugačije od svih dosadašnjih putovanja. Znala sam da ću uživati jer Maldivi su najljepši san koji možete usnuti.

PRIPREME ZA PUT

Moja obitelj i ja dugo smo planirali putovanje na Maldive. Kada smo prvi put trebali ići na te prekrasne otoke, sve je bilo otkazano zbog COVID-a 19. Kada je napokon opet bilo dozvoljeno putovati, odlučili smo otići u 12. mjesecu. Zaželjeli smo se ljeta! Spremanje za put trajalo je mjesecima. Dugo smo razmišljali što sve ponijeti sa sobom kako nam ništa ne bi nedostajalo. Bila sam jako uzbuđena što ću napokon vidjeti Maldive i doživjeti najljepše otoke na svijetu.

PRAVO ČUDO PRIRODE

Na put smo krenuli letom Zagreb-Dubai-Maldivi. Kada smo sletjeli u glavni grad Male, brodom smo otplovili do otoka na kojem smo boravili. Vožnja do našeg resorta trajala je oko pola sata. Tamo su nas dočekali mještani mašući nam i pozdravljajući nas. Inače, Maldivi su najmanja azijska otočna država u Indijskom oceanu. Imaju oko 1200 otoka podijeljenih u 26 atola. Klima je kroz cijelu godinu gotovo ista. Dnevna temperatura iznosi 31°C, a temperatura mora je 26°C. Vječno ljeto! Na Maldivima živi oko 300 000 ljudi, a službeni im je jezik divehi. Prvo jutro na Maldivima bilo je predivno. Kada sam se probudila

i izašla iz kuće, koja je bila na plaži, prvo što sam ugledala bilo je prekrasno tirkizno more. Voda je bila jako topla, a kada smo se kupali, oko nas su plivali bezopasni morski psi. Krenuli smo na doručak gdje su nas dočekali veseli i dragi ljudi. Bili smo sretni što su ljudi na Maldivima raspoloženi za pričanje i upoznavanje. Jedne večeri upoznali smo konobara koji je pratio svaku utakmicu hrvatske nogometne reprezentacije pa smo mu poklonili dres naše reprezentacije. Bio je zahvalan na tome i presretan što smo ga odlučili dati baš njemu. Između naših ljudi i ljudi na Maldivima nema puno razlike osim što su ljudi tamo tamnije puti i puno više prijateljski raspoloženi. Hrana nije bila puno drugačija od naše hrane, no u ponudi je bilo raznog voća kakvog u Hrvatskoj nemamo pa smo sve isprobavali i bili oduševljeni. Kasnije smo odlučili prošetati otokom. Oko nas je bilo puno zelenila. Nije bilo nikakvih opasnih životinja koje bi nam mogle nauditi, ali je zato bilo puno letećih lisica koju su stalno letjele iznad nas. One su slične našim šišmišima. Na otoku nismo mogli vidjeti ništa više od predivnih palmi i tirkiznog mora. Uživala sam u svakom trenutku i nisam se mogla

načuditi toj ljepoti. Svaki dan šetali smo pješčanim plažama koje su bile pune bijelih školjaka. Imali smo mir i privatnost na plaži kao da smo sami, iako je na otoku boravilo oko 700 ljudi. Na ostalim otocima nije bilo toliko ljudi zato što su puno manji od otoka na kojem smo mi boravili.

POVRATAK KUĆI

Uživala sam svih šest dana provedenih ondje i kako je vrijeme odmicalo, bilo mi je žao što se moram vratiti u hladnu Hrvatsku. Zadnjeg dana, rano ujutro, spremili smo se i krenuli na brod koji nas je opet odvezao do glavnog grada Male odakle smo otišli na aerodrom. Zaposlenici, koji su ondje radili, lijepo su nas otpratili, zahvalili nam što smo došli i poželjeli nam sretan put. Iako sam znala da me čeka 24 sata putovanja, nisam žalila jer sam zaista bila u „raju na Zemlji“.

Napisala i fotografirala: Bruna Vedriš, 8. a

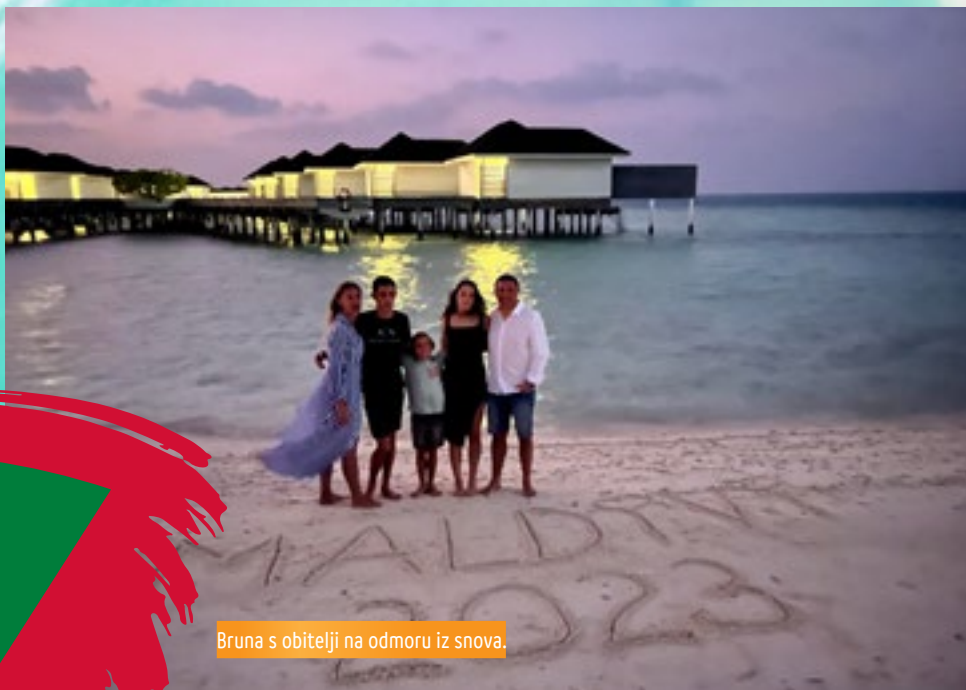
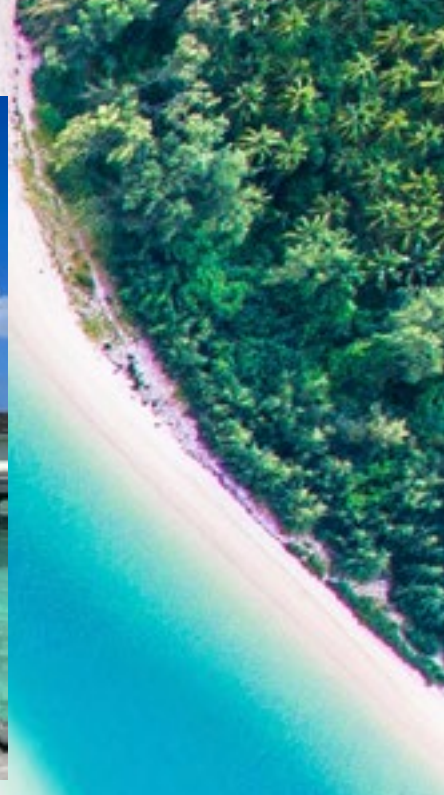

Uživanje u svakom trenutku.

Pogled iz kućice na plaži.

Bruna s obitelji na odmoru iz snova.

Nema ničeg boljeg od pješčane plaže.

Vožnja po tirkiznom moru.

Ovo je pravi odmor.

Naša škola pobjednička je škola natječaja „Kaufland škola voća i povrća“

Učenici PŠ Velika Črešnjevica i njihove učiteljice Katarina Moslavac i Nikolina Matić u suradnji s učiteljicom Likovne kulture Vedranom Filipović i učenicama 7. i 8. razreda sudjelovali su u natjecanju Kaufland škola ViP za šk. god. 2023./2024. Za potrebe natječaja trebali su izraditi jedan likovni rad na papiru veličine A3. Tema rada bila je „Reci neću hrani u smeću“. Svaki rad trebao se baviti tematikom iskorištavanja namirnica do samoga kraja. Crtež je morao uključivati voće i/ili povrće te biti ručno izrađen.

Povodom javljanja na natječaj učiteljice su organizirale nekoliko aktivnosti. Gost predavač, mama naše učenice, Nikolina Hasanović mag. ing. poljoprivrede, održala je učenicima radionicu na zadanu temu i na taj način učenike je upoznala s načinima iskorištavanja prehrambenih namirnica do samoga kraja.

Likovnu radionicu učenicima je održala učiteljica Likovne kulture na kojoj je učenike upoznala s rasterom kao crtačom teksturom u likovnom djelu. Na radionici su učenici uz pomoć učiteljice i učenika 7. i 8. razreda izradili likovne radove. Zajedničkom analizom svih nastalih likovnih radova izabrali smo rad Lane Antoljak koji smo poslali na natječaj. Rad je bio izložen u poslovnici Kauflanda u Virovitici gdje su kupci skeniranjem QR koda mogli glasovati za nj. Svi ostali likovni radovi bili su izloženi u holu škole.

Hvala svima koji su glasavali za nas i na taj način omogućili učenicima da cijelu školsku godinu dobivaju svježe voće.

Napisala: Dorothea Majetić, 6. d

Foto: Katarina Moslavac, učiteljica razredne nastave

Na likovnoj radionici u PŠ Velika Črešnjevica bilo je veselo i šareno.

Potreban likovni pribor za crtanje.

Svi su radovi odlični, ali moramo odabrati najbolji.

Pobjednički rad Lane Antoljak.

Vrijeme leti, bit ćemo peti!

Zbogom, učiteljice! Naučili ste nas da su krajevi zapravo novi početci! Vrijeme je da djeca postanu mali ljudi...

U našoj školi 24. svibnja 2023. održan je integrirani dan za sve učenike četvrtih razreda. Riječ je o „glavnoj probi“ prije polaska u 5. razred. Cilj je projekta priprema učenika i roditelja za polazak u 5. razred, uspješna integracija i prilagodba učenika, razvijanje pozitivnog stava učenika za predmetnu nastavu, jačanje svijesti o važnosti prihvaćanja novih vršnjaka u razrednoj zajednici te sudjelovanje u izgradnji zajedništva i dobrom ozračju u razredu. Ovim projektom učenici

su upoznali prostor matične škole, sudjelovali na radionicama iz Povijesti, Geografije i Tjelesne i zdravstvene kulture, na radionici u školskoj knjižnici te se jako dobro zabavili. Kroz više aktivnosti u protekloj nastavnoj godini, kao što su radionice četvrtaša te održavanje roditeljskog sastanka sa svim roditeljima, naša škola radila je na olakšavanju i približavanju novog školskog doba za naše učenike. Na kraju projekta upitali smo buduće petaše što im se najviše svidjelo. Većina je odgovorila da im je najljepše bilo u dvorani na satu Tjelesne i zdravstvene kulture te da jedva čekaju biti petaši.

Napisale: Nika Bušetinčan i Ema Siladić, 8. d, Foto: Foto Begović

Budući petaši sa svojim učiteljicama i učiteljima.

Knjiga kao savršen poklon

Učenici 1. i 4. razreda PŠ Velika Črešnjevica u sklopu suradničke aktivnosti „Knjiga na dar/A book as a gift“ u eTwinning projektu „Uz čitanje riječi rastu 3“ učenici 1. razreda OŠ Milana Langa iz Bregane povodom Međunarodnog dana darivanja knjiga poslali su knjigu na dar i prigodno pismo. Svrha Međunarodnog dana darivanja knjiga je potaknuti djecu i odrasle diljem svijeta da 14. veljače drugoj djeci daruju knjigu ili slikovnicu. Na taj način skreće se pozornost na potrebu da djeca imaju vlastite knjige tijekom odrastanja te da se njima koriste. Oni su od partnerske škole također primili knjigu „5 minutne priče o prijateljstvu“ koje su cijele godine rado čitali.

Napisao: Jan Tudić, 2. razred PŠ Velika Črešnjevica
Foto: Katarina Moslavac, učiteljica razredne nastave

Darujemo knjigu prijateljima u Bregani.

PŠ GRABROVNICA

Ponosimo se svojim nastupom u emisiji „Dobro jutro, Hrvatska“!

Prvo televizijsko iskustvo

Članovi KUD-a „Petar Preradović“ Grabrovica sudjelovali su 7. listopada 2023. u emisiji HRT-a „Dobro jutro, Hrvatska“. KUD ima tridesetak članova koju čine djeca i mladi.

Ja plešem već nekoliko godina. Od ove godine pleše i nekoliko mama, a među njima i moja. Za nastup na televiziji puno smo se pripremali. Imali smo dvije ili tri probe tjedno. Učiteljica Marija osmislila je cijeli scenarij te odabrala pjesme i plesove. Ujutro smo

morali rano krenuti prema Zagrebu jer smo već u 8:30 imali tonsku probu u studiju. Zgrada televizije je jako velika s puno prostorija i hodnika. Emisija je trajala oko 26 minuta. Plesali smo tri puta po tri minute, na početku emisije, u sredini i na kraju. Između plesova govorilo se o KUD-u, Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića, Općini Pitomača, grabrovničkoj nošnji te starim običajima i poslovima koji su se nekad radili. Prikazali smo čejanje perja, kako se nekad ručno „ruljio“ kukuruz u dugim zimskim večerima, dječje igre s kocenjem i tradicionalna jela iz našeg kraja. Mame su ispekle

puno tradicionalnih jela kao što su ščipanci, hladnetina, „krumper z rola“, makviči, pogače, zlevanke, digani kolači i još puno toga. Moja mama je govorila o tradicionalnim jelima. Na kraju su voditelji emisije došli igrati se kocenjem. Bilo je jako zabavno. Uopće nismo bili umorni.

Nakon snimanja, išli smo na Sljeme. Vozili smo se žičarom. To je bio posebno uzbudljivo. Nadam se da ćemo još nekad imati priliku biti na televiziji.

Napisao: Erik Tratnjak, 4. razred, PŠ Grabrovica

Foto: Marija Kovačević Švarbić, učiteljica razredne nastave

Vrijedne ručice

Sunčan i prekrasan jesenski dan učenici su iskoristili za izradu ukrasa od luždinca i sjemenki kukuruza. Uz pomoć članica Udruge „Čuvarice kulturne baštine“ na pomoći izrađivali su anđele i sunce od listova kukuruza. Počeli su se pripremati za najljepše vrijeme u godini, ono božićno, pa su malene boriče od papira ukasili sjemenkama bundeve. Za naporan trud i rad nagrađeni su lizalicama.

PŠ KLADARE

Spretno smo izradili ukrase od jesenskih plodova.

Zahvaljujemo članicama Udruge „Čuvarice kulturne baštine“ na pomoći.

Međunarodni dan djeteta

Učenici PŠ Starogradački Marof podsjetili su se na svoja prava, ali i na odgovornosti koja se vežu uz prava. Odradili su razne aktivnosti koje promoviraju dobrobit svakog djeteta. Razgovarali su o tome što za njih znače prijatelji, koliko su bitni jedni drugima, što za njih znači obitelj, ali i o tome da je za svako dijete važna igra što su i pokazali kroz zajedničke igre i aktivnosti.

Uvijek ćemo biti dobri prijatelji.

PŠ STAROGRADAČKI MAROF

Uskrsni vitraji

Vitraji su šareni prozori od obojanoga stakla koje najčešće nalazimo na crkvama i kapelicama. Kada nije bilo električne energije, jedino svjetlo u crkvi bile su voštane svijeće i vitraji. Na satu katoličkoga vjeronauka upoznali smo se s pojmom vitraja te odgledali prezentaciju s najljepšim vitrajima u našoj domovini i svijetu. Povodom svetkovine Uskrsa izradili smo uskrsne vitraje za razred. U središtu je Isusov uskrsli križ u svijetlim bojama crvene, žute i narančaste dok su oko križa hladne boje, poput plave, zelene i ljubičaste. Svijetle boje uočljivije su od tamnih, donose nam radost i navješćuju proljeće. Kao što svjetlo pobjeđuje tamu, tako Isusov križ pobjeđuje smrt.

Mala izložba naših radova.

U kršćanskom ruhu

Učenici PŠ Starogradački Marof obilježili su blagdan Prikazanja Isusovoga u Hramu, Svijećnicu. U to se vrijeme na svete mise nose svijeće na blagoslov koje se potom nose doma.

Istraživali su židovski Hram u Jeruzalemu, glavno mjesto u prošlosti za Izraelce, no i današnje običaje, kulturu, jezik i što nas kršćane povezuje sa židovstvom. To je posebno

zanimalo učenike 4. razreda koji uče o navedenim ishodima. Učenici 3. razreda povezivali su biblijske događaje koji su se odvijali u Hramu, a učenici 1. i 2. razreda o osobama koje su pratile Isusa u njegovom djelovanju među ljudima.

Na Svijećnicu imendan slave svi koji nose ime Marija, Marina, Mara, Marica, Marijana, Mario, Marin, Marijan, Mira, Mirjam pa su zajednički proslavili imendan vjeroučiteljice Marine i počastili se, ali i sjetili se kome možemo čestitati imendan kada se vrate iz škole.

Obilježili smo Svijećnicu i saznali tko sve slavi imendan na taj dan.

Pažljivo slušamo priču naše knjižničarke Ksenije.

Pričam ti priču

U posjet nam je stigla naša draga knjižničarka Ksenija Grudić-Kukavica. Oduševila nas je idejom da će nas odvesti u svijet mašte i bajki. Pričala nam je priču koju smo s velikom pažnjom slušali. Nakon sređivanja dojmova, podijelila nam je neobične predmete koje smo mi sami morali nekamo smjestiti u priču. Zamislite, bilo je kralja koji se vozio u automobilu i čarobnog srca od kojeg svi postaju bolji ljudi. S velikim smo je veseljem nagradili pljeskom i željno očekujemo ponovni susret.

PŠ STARI GRADAC

Kreativni učenici

U našoj je školi održana radionica s temom "Neobične bundeve". Učenici koji polaze izvanrednu aktivnost Kreativna radionica te njihovi roditelji prvog i drugog razreda pripremili su šarene tkanine, vrpce, peteljke i ostale potrebne materijale. Voditeljica radionice bila je gospođa Martina koja je podijelila s nama svoje umjetničko iskustvo. Iz naših ručica nastale su neobične i razigrane bundeve. Unikadni primjerci izloženi su u holu povodom Dana kruha te na veselje malim prolaznicima.

Od bundeve se može svašta napraviti.

Ukrasili smo naše šalice citatima o knjigama i čitanju.

Svjetski dan čitanja naglas

Učenici 1. i 4. razreda PŠ Velika Črešnjevica pridružili su se obilježavanju Svjetskog dana čitanja naglas koji se od 2010. godine obilježava 1. veljače.

Kroz integrirani nastavni dan naglas su čitali ulomke iz odabranih knjiga, pjesme, priče, enciklopedije... Istraživali su citate o čitanju, kreativno ukrašavali šalice iz kojih su prilikom čitanja naglas pijuckali topli kakao. Sudjelujući u eTwinning projektu „Uz čitanje riječi rastu 3/ Words grow by reading 3“ učenici svakodnevno razvijaju čitalačke vještine i njeguju ljubav prema čitanju. Čitajući naglas, potičemo interes za knjige i pisanu riječ, obogaćujemo rječnik i korisno provodimo vrijeme.

PŠ VELIKA ČREŠNJEVICA

Uz topli kakao sve je lakše.

Knjiga je prava poslastica.

Mirisno i slasno

Učenici PŠ Velika Črešnjevica u školi su zamijesili i ispekli medenjake i medene kućice. Učenici su čitali recept i sami pravili smjeru dodajući sastojke.

Zamijesili su i razvaljali tijesto, a potom su izrezali razne oblike. Medenjaci su učenicima bili jako ukusni, a izrada, spajanje i ukrašavanje medenih kućica bilo je zabavno i nezaboravno iskustvo.

Obilje topline i pozitivne energije učenika i učiteljica za vrijeme radionice ispunilo je učionicu.

Umjereno koristimo tehnologiju.

Pogledajte naše kućice od medenjaka.

O pametnom korištenju tehnologije

Učenici PŠ Otrovanec kroz razne aktivnosti 17. svibnja 2023. obilježili su "Dan BezVeze". Treba biti umjeren u svemu pa tako i u korištenju tehnologija. Važno je bilo osvijestiti učenike kada nam naš pametni telefon služi da nam olakša život, a kada postajemo ovisnici. Koliko god bio pametan, ne može nam reći: "Pretjeruješ! Druži se s prijateljima! Pročitaj knjigu! Prošetaj! Vježbaj!"

PŠ OTROVANEĆ

Upoznavanje s japanskom kulturom

Učenici PŠ Otrovanec i PŠ Sedlarica, povodom obilježavanja Mjeseca hrvatske knjige, posjetili su Knjižnicu i čitaonicu Pitomača gdje su se upoznali s kamišibajem. Kamišibaj je umjetnost pripovijedanja uz pomoć slika na maloj drvenoj pozornici koja potječe iz Japana. Pripovjedač je bio Mladen Medak-Gaga. Učenici su aktivno sudjelovali u aktivnostima nakon pripovijedanja i na taj način odradili prvu aktivnost u sklopu eTwining projekta "Uz čitanje riječi rastu 4" u kojem su sudjelovali i prošle godine.

Crtice s područja prikupile: Dorothea Majetić, 6. d i Patricija Matosović, 6. d
Foto: učiteljice razredne nastave

Svjetski dan tablice množenja

Učenici PŠ Ivana Rengela Sedlarica priključili su se 17. studenog 2023. međunarodnom projektu Svjetskog dana tablice množenja (World Multiplication Table Day). Projekt je pokrenuo poljski matematičar Andrzej Grabowski, a glavni cilj je popularizacija zabavnog oblika učenja matematike. Raznim aktivnostima nastoji se poticati učenike da se prisjete osnovnih pravila i svojstava množenja na zabavan i neobičan način.

Tijekom proteklog tjedna učenici 3. i 4. razreda ponovili su i utvrdili tablicu množenja, a preuzeli su i ulogu ispitivača te testirali svoje učitelje i ukućane. Glavna je aktivnost bila radionica s bivšim učenicima naše škole. Uz zabavu, zadatke s logičkim karticama, puzzle, digitalne kvizove i druženje obilježili su Svjetski dan tablice množenja te dogovorili susret za sljedeću godinu.

Sada znamo jako dobro množiti.

PŠ SEDLARICA

U dobrom društvu s Mladenom Medakom-Gagom.

Večer matematike.

Dan broja π .

Tjedan novca.

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje.

Medni dan.

Hrvatski olimpijski dan.

Dan državnosti.

Dani kruha i zahvalnosti za plodove Zemlje.

Obilježili smo...

Razgovor s književnikom Jadrankom Bitencom

Želim da djeca zavole čitanje

Našu je školu posjetio poznati hrvatski pisac za mladež, Jadranko Bitenc. Predstavio je svoju knjigu za mlade „Twist na bazenu“. To je roman autobiografskog karaktera koji progovara o dječaku po imenu Ado koji živi u nesređenoj obitelji. Nesretno obiteljsko okruženje ipak ga ne sprečava da izraste u zdravog dječaka koji shvaća da će se iz problema izvući nižući uspjehe u školi.

» **Koliko ste romana dosada napisali i možete li izdvojiti najdraži?**

Objavio sam devet romana, a kada me pitaju za najdraži, obično postavim ovo pitanje: „Koga više voliš? Mamu ili tatu?“ Tako je i s mojim romanima. Uvijek mi je najdraži onaj roman koji tek pišem, zato što na njega još mogu utjecati. Mogu izmišljati i dodavati mu dijelove te mijenjati radnju i kraj priče.

» **Imate vrlo zanimljive naslove svojih romana. Kako dobivate inspiraciju za to?**

Za svaki roman koji želim pisati uvijek imam unaprijed osmišljene naslove koji se jednostavno poslože. Neke sam naslove ukradio. Recimo „Twist na bazenu“ je „ukraden“ jer postoji pjesma koja se doslovno tako zove. Nekad mi naslov samo padne na pamet, spojim dvije riječi kao „Pyjama blues“. Jasno je da će se raditi o pidžami i noćnom životu. A blues je nekakva vrsta plesa ili tuga koja se susreće tijekom noći.

» **Ima li u Vašim romanima autobiografskih elemenata ili je sve plod Vaše mašte?**

Moja tri romana „Twist na bazenu“, „Pyjama blues“ i „Sve je to rock 'n' roll“ autobiografski su romani. U nekim dijelovima riječ je o prenesenom značenju jer literatura ima svoja pravila i svoju dramaturgiju gdje moraš nekada malo pojačati neke stvari koje se, možda, i nisu dogodile u životu.

» **Kakvo je bilo Vaše djetinjstvo?**

Imao sam djetinjstvo koje mogu podijeliti na dva dijela. Jedan dio veže se uz moju obitelj. Tata je bio užasno strog, dobivao sam batine, vrijeđao me i stalno vikao na mene. Jako sam se loše osjećao i bio sam u strahu. Drugi dio djetinjstva bio je kada sam izašao iz škole, zapravo iz kuće gdje je bila škola, gdje su bili

Književnik Jadranko Bitenc.

moji prijatelji, prijateljice, nastavnici, gdje su bile knjige. I taj dio mi je bio fenomenalan, zato što sam mogao biti onaj pravi Jadranko, kakav ja jesam.

» **Čitate li svoje knjige?**

Nisam nikad pročitao nijedan svoj roman. Zašto bih ja to čitao kad sam to pisao? Šalim se! Kada dolazim u neku školu, često mi djeca znaju čitati neke ulomke ili pripremiti neki dio moje knjige kao kazališni komad. To tako dobro

izgleda da im kažem da kad jednog dana odrastem, da ću i ja tako dobro pisati.

» **Predavali ste hrvatski jezik. Je li teško raditi kao profesor?**

Nije, zapravo je zabavno. Cijeli sam život bio s ove druge strane, bio sam učenik, bio sam student, uvijek je netko meni nešto predavao. Onda sam htio vidjeti kakav je osjećaj biti s druge strane katedre. Naime, velika je stvar kad ti možeš kao nastavnik uzeti najbolje dijelove od svojih nastavnika koji su tebi bili dobri i tako se postaviti prema učenicima. I danas želim da djeca zavole čitanje i da mogu obrazložiti svaku misao.

» **Imate li kakav hobi?**

Hobi mi je sport. Bavim se plivanjem i tenisom. Obožavam i putovanja jer volim nove sredine. Obišao sam puno mjesta u svijetu. Na nekima mi se toliko sviđalo da sam poželio tamo živjeti.

» **Što biste poručili mladima?**

Mladima bih poručio da nikada ne izgube nadu jer zapravo sve ovisi o njima. Ako su se slučajno zatekli u nesretnim obiteljima, jednog dana će odrasti uz dosta znanja i nešto malo sreće. Mladima mogu poručiti samo da budu radoznali i da blistaju puni novih ideja.

Intervju vodila: Jana Živko, 8. e, foto: Foto Begović

Jadranko Bitenc predstavlja svoje knjige u rodnoj kući Petra Preradovića.

Obilježeni 54. literarni susreti „Preradovićev rođendan”

OŽUJAK - VRIJEME SUSRETA I DRUŽENJA

Glazba, pjesma, ples, dramsko-scenski nastup - sve je to dio proslave Dana škole. Nije li divan osjećaj sudjelovati u nečemu tako lijepom?

Literarne susrete „Preradovićev rođendan”, na koje se uvijek odazove velik broj sudionika, naša škola tradicionalno obilježava već više od pola stoljeća. Prisutnima se na početku obratio ravnatelj Igor Maresić, a nastupile su članice zbora OŠ Petra Preradovića Pitomača, KUD „Petar Preradović” iz Grabrovnice, Tea i Dorian Jakupec, Leona Kirin i Jan Stilinović te Helena Jakšić. Literarnim izrazom program su obogatili učenici Gimnazije Petra Preradovića iz Virovitice, Katoličke osnovne škole iz Virovitice, OŠ Ivan

Lacković Croata iz Kalinovca, OŠ Kloštar Podravski - PŠ Podravske Sesvete, OŠ prof. Franje Viktora Šignjara iz Virja, OŠ Petra Preradovića iz Zagreba, OŠ Suhopolje te OŠ Petra Preradovića iz Pitomače.

Naša škola jedinstvena je po ovakvom načinu obilježavanja Dana škole. Svake godine atmosfera je sve bolja, a naših dragih gostiju sve više. Vidimo se i sljedeće godine na istom mjestu!

Napisala: Jelena Martinčević, 8. e

Foto: Foto Begović

Literarno umijeće pokazali su nam Elena, Anastazija, Jan, Emma i Tea.

Pjesmu „Miruj, miruj, srce moje” odsvirali su Tea i Dorian Jakupec te učitelj Davor Jendrašić.

Naš KUD „Petar Preradović”

Leona uz pratnju Jana recitirala je pjesmu „Jezik roda moga”.

Kroz program su nas vodile Vida i Gita.

Svoje literarne radove čitale su učenice Gimnazije Petra Preradovića Virovitica.

Na literarne susrete odazvao se velik broj sudionika.

Poseban događaj u životu svake škole

Naši roditelji bili su nam dragi gosti

U Centru za kulturu „Drago Britvić“ 20. ožujka 2023. godine prigodnim programom učenika i učitelja obilježen je Dan škole povodom 205. obljetnice rođenja pjesnika Petra Preradovića.

Program je započeo stihovima školske himne i recitalom Leone Kirin uz glazbenu pratnju Jana Stiliновиća. Zbor naše škole, uz učitelja Davora Jendrašića, izveo je tri skladbe: „Mali čuvari mora“, „Runolost“ i „Slušaj zemlju“.

Učenici petih razreda oduševili su publiku scenskim prikazom „Bit ću kao Petar Preradović“ za koji

ih je pripremila vjeroučiteljica Romina Lukačić. Nastupili su i učenici Područne škole Velika Črešnjevica koji su pokazali svoje glazbeno umijeće. Svečanost su upotpunili zbor naše škole i KUD „Petar Preradović“ Grabrovnica koji su izveli narodne pjesme i plesove našega kraja. Program je završio plesnom koreografijom „Bealiver“ koju su otplesali učenici četvrtog razreda pod vodstvom učiteljice Jasminke Šestanj.

Mnogobrojna publika uživala je u recitalima, dramsko-scenskim prikazima te plesnim i glazbenim točkama.

Festival izvannastavnih aktivnosti

Povodom obilježavanja Dana škole organiziran je Festival izvannastavnih aktivnosti na kojem

su sudjelovali učenici i njihovi roditelji. Festival je okupio učenike od 1. do 4. razreda matične škole, učenike koji pohađaju posebni razredni odjel i Eko skupinu te sve učenike područnih škola. Na radionicama učenici su svojim roditeljima prikazali život i djelo Petra Preradovića. Recitirali su i pjevali Preradovićeve pjesme te istraživali njegov život. Okušali su se u pisanju krasopisom te u slikanju lika Petra Preradovića. Na kraju su se zabavili igrajući zaboravljene igre kao što su skakanje u vreći, prenošenje predmeta u žlici, graničar itd.

Napisala: Jelena Martinčević, 8. e

Foto: Foto Begović

Svoje glazbeno umijeće pokazali su učenici iz Velike Črešnjevica.

Pišemo pjesme po uzoru na našeg Petra.

Roditelji u Starom Gradcu okušali su se u pisanju gušćim perom.

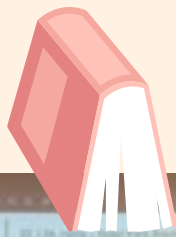
Škola u 19. stoljeću.

Prigodnim programom za roditelje proslavili smo rođendan našeg pjesnika.

Intervju s knjižničarkom
Ksenijom Grudić-Kukavicom

PRIČA NA DIJETE OSTAVLJA VRLO JAK DOJAM

Knjižničarka Ksenija Grudić-Kukavica na Konferenciji o pripovijedanju.

Za Konferenciju pripovijedanja, koja se održava svake godine u Varaždinu, naša knjižničarka Ksenija Grudić-Kukavica pripremila je arapsku pripovijetku „Jaje koje je otkrilo prijatelja“. Njena priča je bila odlično prihvaćena i doživljena jer je emociju uspjela prenijeti na publiku.

» **Kako ste saznali da imate talenat za pripovijedanje priča?**

Oduvijek su me privlačile knjige i edukacije. Na jednoj edukaciji iz knjižničarstava slušali smo priču „Carevo novo ruho“. Pripovjedačica je tako lijepo ispričavala priču i ostavila toliko jak dojam pa sam i sama poželjela pripovijedati. Tako sam saznala za studij pripovijedanja koji privodim kraju.

» **Kako ste pripovijedanjem uspjeli pridobiti djecu?**

Djeca vole priče i nije ih teško pridobiti da poslušaju priču.

Dapače, i sama traže da im pričamo priče. Većina odraslih počinje se ispričavati da ne znaju ni jednu priču napamet te najradije posežu za knjigom ili slikovnicom. Međutim, prevarili su se ako misle da knjiga može zamijeniti osobno obraćanje te prisran kontakt koji ostavlja ispričana priča. Ne mislim da djeci ne treba čitati od najranije dobi, već da im i pripovijedate priče iz svoga djetinjstva, npr. o putu od kuće do škole, izletima, kako ste se osjećali u školi, o vašim prijateljima, zgodama i nezgodama iz vašega života. Dijete će doživjeti vas, vaše osjećaje i iskustvo te će priča na dijete ostaviti vrlo jak dojam. Uz pomoć priča djeci i odraslima prenosimo uvjerenje da su teškoće neizbježne, kao i suočavanje s njima o kojem ovisi i ishod te pozitivno rješenje životnih izazova.

» **Kako djeca reagiraju na ispričanu priču?**

Djeca su vrlo povezana sa silama prirode, a priča je nešto što nam je dano od davnina. Pričanje stvara odnos. Svaka izgovorena riječ za dijete je ujedno i stvarnost (poruka za dijete ima izravno značenje) te djeca s oduševljenjem reagiraju na priče. Priče djeluju u slikama, a životne situacije preobražene u priču ili metaforu na dijete će djelovati puno jače od bilo koje pedagoške upute ili pravila.

Čitanje je plemenito skitanje

„Potrubi za knjigu“ naziv je projekta Gradske knjižnice i čitaonice Virovitica kojemu je cilj povećati socijalnu uključenost kroz razvoj čitalačke pismenosti.

Aktivnosti projekta uključuju na čavu vozila za pokretnu knjižnicu

(bibliobus), održavanje radionica i javnih događanja te izradu promotivnih materijala i objava u lokalnim medijima. Cilj projekta je obići mjesta koja nemaju knjižnicu kako bi stanovnici mogli podići knjigu. Tim povodom u našoj knjižnici održana je radionica u kojoj su sudjelovali učenici petih razreda: Eva Bedeković Šabanagić, Iva Đakić, Jana Kaša, Jakov Mađar i Lovro Smolčić. Radionicu su vodile knjižničarke Gradske knjižnice i čitaonice Virovitica Mirjana Kotromanović i Elena Vampovac.

Na radionici smo upoznali knjigu „Drugačija“ Ivane Guljašević Kuman. Voditeljica radionice pročitala nam je dio knjige koji je bio vrlo zanimljiv. Zatim smo radili plakat. Dobili smo sličice na kojima su bila djeca iz različitih krajeva svijeta. Zalijepili smo ih na plakat, a ispod svake sličice morali smo izmisliti ime i napisati po čemu je to dijete posebno. Bilo nam je jako zabavno sudjelovati na radionici. Veselim se sudjelovanju u novom projektu i novoj radionici.

Napisala: Jana Kaša, 6. a

» **Na koji se način pripremate za pripovijedanje?**

Postoje načini i tehnike kako dobro naučiti pripovijedati. Nakon što sam pronašla priču, trebam je upamtiti, ali ne učiti je napamet. Nastojim steći unutarnji uvid i doživjeti priču u njezinoj cjelovitosti. Tada je mogu kvalitetno prenijeti djeci. Priču podijelim na kratka poglavlja. Svakome dodijelim naslov. Vizualiziram slike poglavlja te ih produbljujem. Obraćam pažnju na govornu interpretaciju priče jer pričajući obogaćujem dječji rječnik. Pričam, pričam, pričam i uvijek se iznova vraćam priči, doživljavam je te se može dogoditi da mi ponovnim čitanjem priča govori nešto sasvim drugo. Uz sve trebam razmisliti kako mogu priču prilagoditi malom slušatelju, trebam osigurati dovoljno vremena za pričanje (za moguća dječja pitanja, razgovor, pojašnjavanja i nastavljanje priče). Moram poraditi na dodavanju bajkovitih pomagača (materijali koji djeci omogućavaju da bajku dožive svim osjetilima), uvježbati prikaz gestama i mimiku.

» **Koliko Vam treba vremena da se pripremite za pripovijedanje jedne priče?**

Priča mi se mora sviđati. Trebam je dobro poznavati, uživati u njoj, razumjeti je, vjerovati joj i naposljetku dobro je naučiti. Ovdje vrijedi pravilo: vježba čini majstora.

S više pripovijedanja, izvedba je bolja. Volim kratke, jednostavne priče sa snažnom porukom tako da mi ne treba više od nekoliko dana za pripremu.

» **Zašto je važno da Vam priča dobro „sjedne“?**

Važno je da priča dobro „sjedne“ i da je zavoliš jer samo tako možeš biti autentična i uživati u pripovijedanju. Tvoj nastup, energiju i čaroliju priče možeš prenijeti slušatelju samo ako i sama uživaš u priči.

» **Jeste li imali tremu prilikom prvog pripovijedanja?**

Da, veliku. Na jednoj radionici na studiju pripovijedana dobili smo priču koju smo morali pripovijedati pred drugima. Molila sam Boga da ne budem prva na redu. Bila sam druga. Strah od javnog nastupa bio je velik. Kad sam odradila zadatak, nije bilo uopće strašno. Poruka: strah je iluzija, idi u ono čega te je najviše strah.

» **Postavljaju li djeca u prvom razredu previše pitanja?**

Nikad previše pitanja. Ona su bitna i korisna. Djeca u nižim razredima su puno otvorenija i nespontanija u postavljanju pitanja od djece u višim razredima. Nakon pripovijedanja, radimo aktivnosti kojima produbljujemo priču. Djeca su neiscrpan izvor kreativnost i radosti. Nažalost, kod

nevelike većine primjećujem veliku sputanost, preveliku ozbiljnost, ne vidim dijete u njima. Tko im je ubio duh?

» **Mislite li da djeca mogu preko ekrana doživjeti priču isto kao i uživo?**

Kad pričamo priče utječemo na druge. Energija koju pripovjedač ulaže u pričanje i usmjerava je prema slušateljima vraća mu se putem njihovoga oduševljenja ispričanom pričom. Pričajući uspostavljamo kontakt, najčešće pogledom, naglašavajući pojedine riječi. Tako djeca dobivaju nešto što mogu i slušati i gledati. Slušajući priču djeca se susreću s emocijama i slikama jer priče govore u slikama. Mislim da niti jedan medij ne može prenijeti takav dojam kakav ima uživo ispričana priča na slušatelja.

» **Smatrate li da bi nove generacije ponovno trebale pričati priče jedni drugima?**

Neka starije generacije počnu pričati. Neka to budu priče koje su sami izmislili jer to može biti, itekako, vrijedno. Smatram da će tako i mlađi početi pričati. Često je potreban mali poticaj kako bi djeca samostalno pričala. Često će početi pričati priču koju su čula od odraslih. I magija počinje.

Intervju vodile i fotografirale: Ema Čikvar, 8. e i Matea Predragović, 8. e

Maturalno putovanje sedmih razreda

Prirodne ljepote Južne Dalmacije

Tijekom svojeg odrastanja sklapamo prijateljstva i sjećamo se lijepih i veselih dogodovština. Maturalac je, zasigurno, jedan od njih.

Let's go! (3. srpnja 2023.)

30 u hladu, ljeto je u gradu.

Na početku sedmog razreda svi smo bili uzbuđeni jer smo znali da nas na kraju nastavne godine čeka maturalac. Brzo je došla noć prije odlaska u Orebić. Mislim da nitko od nas nije spavao, pakirali smo kofere i uzbuđeno iščekivali jutro.

U ranim jutarnjim satima okupljali smo se u školskom dvorištu svatko sa svojim

razredom i razrednikom. Kad su stigli autobusi, kao i uvijek, počela je utrka za zadnja mjesta u autobusu i pronalazak prijatelja s kojim ćeš sjediti. Nakon toga slijedi mahanje roditeljima kroz prozor, upute razrednika i vrlo dugačak put, koji kao da je trajao godinama. Kada smo napokon stigli do apartmana, bili smo raspoređeni u sobe u kojima ćemo boraviti narednih pet dana. Čekajući daljnje upute učitelja, razgledavali smo sobe, neki su odmarali, a neki se družili. Dobivši upute, mali ostatak dana proveli smo družeći se i kupajući u bazenu.

Morsko osvjerenje (4. srpnja 2023.)

Ujutro smo doručkovali u kuhinji u sklopu apartmana, a ručak smo imali na brodu kojim smo putovali na otoke Korčulu i Badiju. Otoci su prekrasni, a

na njihovim se plažama užitek kupati, pogotovo kada je temperatura iznad 35°C. Napokon smo osjetili svježinu našeg Jadrana! Nakon što smo se vratili do apartmana i tamo večerali, imali smo slobodno vrijeme za kupanje u bazenu i druženje. Nekoliko nas okupilo se u jednoj sobi, a jedan od prijatelja sjetio se da je ponio igru Monopoly. Nakon par minuta igre postalo nam

Rodna kuća Nikole Tesle

je dosadno pa smo našli neku drugu zanimaciju.

Besane noći (5. srpnja 2023.)

Sljedećeg dana razgledavali smo Dubrovnik, šetali po Stradunu i penjali se po Dubrovačkim gradskim zidinama. Slobodno vrijeme proveli smo na kavi za koju nam nije ostalo puno vremena jer smo dobar dio potrošili na traženje kafića. Cilj nam je bio da se ne udaljimo previše od dogovorenog mjesta ponovnog okupljanja. Večer smo proveli kupajući se u bazenu. Ona pravila i upute koje su nam učitelji dali prvog dana (druženje do 23:00 i onda u sobe) nismo poštovali te su neki boravili u tuđim sobama i nakon dozvoljenog vremena.

Stara i nova prijateljstva (6. srpnja 2023.)

Četvrti dan išli smo na gradsku plažu u

Pozirali smo ispred Pelješkog mosta.

Pod budnim okom naših učitelja.

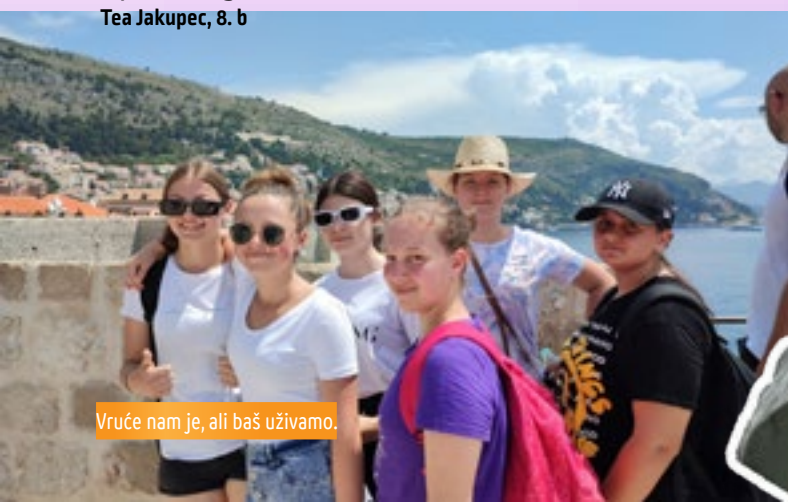

Orebiću. Ostatak dana dobili smo za sebe te smo imali više vremena za kupanje. Cijeli dan proveli smo u bazenu družeći se. Neki su sklopili nova prijateljstva, a neki su bili u svojim malim grupama bliskih prijatelja. Uglavnom, uživali smo.

The End! (7. srpnja 2023.)

Unatoč jasnim uputama razrednika da pospremimo sobe dan prije, mislim da smo svi pakirali kofer i pospremali sobe užurbano u zadnje trenutke. Nakon kontrola soba (učitelji su provjeravali jesmo li zaista ostavili sobe urednima), krenuli smo kući. Na putu smo stali u Smiljan i razgledali Memorijalni centar Nikole Tesle gdje nam je interpretiran Teslin život i zavičaj s kojim se poistovjetio. Nismo zaboravili na McDonald's jer ni jedan izlet ne bi bio potpun bez njega. Nakon pet dana prepunih smijeha, zabave, kupanja i uživanja, vratili smo se svojim domovima. Stara prijateljstva učvrstila su se novim uspomnama, niknula su i neka nova, a planule su i brojne ljubavi. Kako god zvali ove nezaboravne dane, jedno je sigurno - ostatak će nam svima u najljepšoj uspomeni. U konačnici maturalac je san svakog sedmaša.

Napisala i fotografirala:
Tea Jakupec, 8. b

Vruće nam je, ali baš uživamo.

7. e na okupu.

Neki više vole odmarati na plaži.

Šetnja Dubrovnikom i upoznavanje njegove povijesti.

Spomenik Nikoli Tesli u Smiljanu

Istraživačka nastava Vjeronaučne grupe

Duhovno i povijesno bogatstvo Podravine

Početkom lipnja, pod vodstvom naše vjeroučiteljice Romine Lukačić, posjetili smo podravsko marijansko svetište i samostan sestara Milosrdnica u Molvama te muzej slikara, pjesnika i književnika Ivana Večenaja u Goli. Bila je to zajednička izvanučionička nastava s vjeroučenicima iz Kalinovca. Saznali smo mnoge zanimljive i vrijedne povijesne činjenice o kojima vas ovim putem izvještavam.

SVETIŠTE MOLVE I ČUDOTVORNI MARIJANSKI KIP

Voditelj svetišta fra Zdravko Tuba upoznao nas je s postankom svetišta te smo saznali da se župa Molve s crkvom Blažene Djevice Marije spominje već 1334. g. Prema predaji kip su dobili od redovnika iz franjevačkog samostana između Ždala i Gole što bi odgovaralo vremenu vladavine sv. Elizabete i prostoru današnjih ostataka u Pepelari kod Novačke. Nakon pada Virovitice 1552. g., Turci prodiru u središte Podravine i ruše sve pred sobom. Svećenici sakrivaju marijanski kip zakopavši ga u zemlju. Nakon više od stotinu godina čudesno je pronađen kada je vol svojim rogom zaparao zemlju te ga iskopao potpuno neoštećenog. Zato već krajem 17. st. narod počinje hodočastiti te se događaju brojna čuda.

MUZEJ IVANA VEČENAJA U GOLI

Ivan Večenaj-Tišlarov (1920.-2013.) rođen u Prekodravlju u selu Gola priznati je hrvatski slikar naive Hlebinske škole. Njegove se slike nalaze u mnogim najpoznatijim svjetskim galerijskim muzejima i privatnim zbirkama poput Vatikanskog muzeja suvremene umjetnosti u Rimu. Bavio se još povijesno-istraživačkim i literarnim radom te je objavljivao zbirke i povijesne romane. Prikupljao je povijesne fakte i legende o svojem Prekodravlju. Tako je iza sebe ostavio oko pet tisuća tipkanih stranica koje čekaju objavljivanje.

Voditelj muzeja u Goli, njegov sin Mladen Večenaj, upoznao nas je s mnogim povijesnim zanimljivostima vezanima uz Podravinu koje je istražio njegov otac.

ZANIMLJIVOST: SRUŠENI KRALJEVSKI GRAD KRALJA ANDRIJE II.

Jedna od povijesnih zanimljivosti, koju je vjerojatno Ivan Večenaj prvi iznio na vidjelo, jest postanak kraljevskog grada i dvorca hrvatsko-ugarskog kralja Andrije II., oca Bele IV., Kolomana i sv. Elizabete koja je živjela i umrla u njemu na glasu svetosti. On se nalazio kod sela Gole izgrađen za kćer kralja Andrije II., dakle za sv. Elizabetu dok se s druge strane Drave nalazio kraljevski grad njegovog sina Bele IV. Taj je grad nestao dolaskom Turaka koji su potpuno uništili i sva okolna sela. To se područje danas naziva Pepelara te je u posjedu mađarske obitelji i ostalo je arheološki neistraženo. U svojim istraživanjima Ivan Večenaj sakupio je dokumente koji dokazuju da Elizabetin grad nije Jalžabet kraj Varaždina kako se stoljećima misli.

SV. ELIZABETA

Ivan Večenaj otkrio je zanimljive podatke o sv. Elizabeti koji se u njenom životopisu ne spominju jer nisu dovoljno istraženi. Novost koju on donosi jest ta da je najvjerojatnije umrla u Podravini u svom kraljevskom gradu kraj Gole, a ne u Njemačkoj od kuda je poznato da je bila protjerana nakon smrti supruga tirinškog grofa. Sljedeća zanimljivost vezana je uz sv. Franju koji ju je nadahnjivao u brizi za siromahe po čemu je bila poznata u Njemačkoj, ali i u Podravini. Sv. Franjo ju je odlučio potražiti kada je na svom misionarskom putu došao u Hrvatsku. Stigao je najvjerojatnije do današnje tzv. Pepelare kraj Gole, ali je nije pronašao pa joj je ostavio svoj plašt s kojim je bila sahranjena. Vjerojatnost je da Elizabeta nakon Franjinog posjeta Hrvatskoj pozvala braću franjevce da djeluju u Podravini te tu naziremo poveznicu s franjevcima u Podravini i s kipom Majke Božje Molvarske koji u Molvama poklanja jedan franjevac iz Gole. Kasnije franjevci preuzimaju i brigu o svetištu.

Zbog brojnih čudesa koja su se događala već za života sv. Elizabete, papa Grgur IX. proglasio ju je svetom 4 godine nakon njene smrti. Najviše svjedočanstava o čudima sv. Elizabete dali su sluge na njenom dvoru u Pepelari i mještani sela Gole i okolice čiji se zapisi čuvaju u Vatikanu.

Ovim izletom bili smo obogaćeni mnogim otkrićima Ivana Večenaja o kojima bi se trebala nastaviti daljnja istraživanja. Ona bi mogla pridonijeti nadopunama mnogih povijesnih činjenica, osobito vezanim uz Podravinu i Prekodravlje. Možda se među našim brojnim učenicima krije budući povjesničar koji će se tome posvetiti.

Posjetili smo crkvu u Molvama, svetište Majke Božje.

PLITVIČKI DOŽIVLJAJ

Plitvička jezera najstariji su i najveći nacionalni park Republike Hrvatske. Park je smješten u Gorskoj Hrvatskoj na području Ličko-senjske i Karlovačke županije. Učenici šestih razreda 31. svibnja 2023. posjetili su NP Plitvička jezera i Baraćeve špilje te uživali u ljepotama prirode.

Nаша pustolovina započela je u ranojutarnjim satima, točnije u 4:15. Kada smo nakon pet sati vožnje stigli na svoje odredište, na glavnom ulazu upoznali smo se s turističkim vodičem. Zatim smo krenuli u obilazak Plitvičkih jezera. Saznali smo da se u parku nalazi šesnaest jezera različite veličine, ispunjenima

modrozelenom vodom te da jezera dobivaju vodu od brojnih rječica i potoka. Vidjeli smo Veliki slap koji je ne samo najveći slap parka, nego je i najveći slap u Hrvatskoj. Kada sam ga vidjela, osjećala sam se kao mrav pored njega. Šetnja se nastavila uzvodno kroz Donja jezera gdje smo hodali po uskim mostovima po vodi. Vidjeli smo puno manjih slapova i različitih vrsta biljaka. Voda je bila toliko bistra da se vidjelo kroz nju. Veliki doživljaj bio nam je i vožnja brodom po jezeru Kozjak. Poslije smo otišli do Baraćevih špilja gdje smo vidjeli ostatke predmeta koje su ljudi prije koristili te ostatke špiljskog medvjeda. Posebne su bile ogromne špiljske dvorane sa sigama (stalaktiti, stalagmiti i stalagnati). Doživjeli smo kako je to biti u mraku u špilji. Bilo je strašno!

Napisala i fotografirala: Gita Kožar, 7. e

Ništa nam ne može pokvariti ovaj dan.

Upoznajemo stanovnike naše Sahare.

Učimo o pustinjskom krajoliku.

Gledamo prezentaciju o biljnom i životinjskom svijetu pustinje.

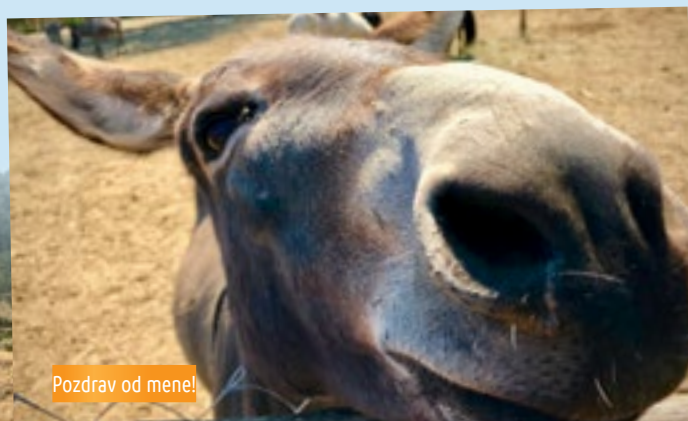
Saznajemo koliko smo precizni.

HRVATSKA SAHARA

Učenici 1. a, 1. b, 1. c razreda 19. svibnja 2023. godine bili su na terenskoj nastavi u gradu Picoka, Đurđevcu.

Prva postaja u Đurđevcu bio je Posjetiteljski centar Đurđevački pijesci i Hrvatska Sahara – ZOO pokraj utvrde Stari Grad. Posjetiteljski centar Đurđevački pijesci na multimedijalan način, kroz koncept proširene stvarnosti u zatvorenom prostoru, učenicima prezentira sve posebnosti pustinjskog krajolika i bogatstvo raznolikosti životinjskog i biljnog svijeta koji žive na pijescima. U ZOO-u Hrvatska Sahara učenici su uz deve upoznali i ostale stanovnike: patuljaste koze, ovce, konje, magarce, perad i ljame. Nakon obilaska Posjetiteljskog centra i ZOO-a, proveli su vrijeme u Hostelu Borik gdje su ručali. Poslije ručka zabavili su se uz program Udruge Sveti Juraj koji su priredili zanimljive srednjovjekovne radionice natjecateljskog duha. Bilo je poučno i zabavno.

Napisala i fotografirala: Jelena Begović, učiteljica razredne nastave

Pozdrav od mene!

Utvrda Stari grad u Đurđevcu.

Putovima bogate povijesti

Učenici trećih razreda bili su 1. lipnja 2023. na terenskoj nastavi u Trakošćanu i Krapini.

Rano ujutro krenuli smo prema Hrvatskom zagorju. Prvo odredište, nakon usputnih stajanja, bio je dvorac Trakošćan. Razgledavanje prostorija dvorca bilo je zanimljivo i poučno te pomalo užurbano zbog velikog broja posjetitelja iz drugih škola. Posebno zanimljivi bili su portreti članova obitelji Drašković. Razgledavanje smo završili zajedničkim fotografiranjem na terasi dvorca, a posjet Trakošćanu kupnjom suvenira. Nastavili smo put prema Krapini. Šetnja gradom dovela nas je do restorana u kojem smo fino ručali. Naše posljednje odredište nakon obilnog ručka bio je Muzej krapinskih neandertalaca. Kratki film odveo nas je u prošlost kako bismo upoznali način života naših predaka. Razgledavanje muzeja uz pratnju vodiča brzo je prošlo te smo mnogo toga naučili. Posjet Krapini završio je slatkom

poslasticom - sladoledom.

Bilo nam je jako zabavno i lijepo. U autobusu smo razmišljali o svemu što smo vidjeli i naučili. Naravno da smo i zapjevali. Jedva čekamo novi izlet, odnosno terensku nastavu.

Napisale i fotografirale: Tea Ivanic i Le Miholančan, 4. r. PŠ Kladare

Kratka predah nakon razgleda Trakošćana.

Mjesto gdje se Slunjčica ulijeva u Koranu

Krajem četvrtog razreda otputovali smo na terensku nastavu u Karlovac. Prva destinacija bila nam je Aquatika – slatkovodni akvarij u kojem smo imali priliku vidjeti mnoštvo akvarija s različitim vrstama riba. Divili smo se veličini nekih riba koje su više nalikovale malim morskim psima nego običnim, bezopasnim ribicama. Nakon toga posjetili smo Baraćeve špilje u kojima smo se upoznali s raznolikim reljefnim oblicima te arheološkom baštinom. Ulaskom u špilje postalo je hladno, no saznali smo da je svaka špilja hladna zbog nedostatka sunca pa smo se brzo prilagodili takvom okruženju. Hodajući špiljom, primijetili smo mnoštvo špiljskih ukrasa koji se nazivaju stalaktiti i stalagmiti. Bili smo očarani njihovom ljepotom te smo shvatili da oni zaista i jesu ukras svake špilje. Pored nas su letjeli šišmiši koji su se nas pomalo i plašili dok

je nama sve to bilo zabavno gledati. Naišli smo i na ostatke kostiju različitih divljih životinja: jelena, medvjeda... Zadnja stanica našeg izleta bio je posjet Rastokama, prekrasnom naselju koji su oblikovale dvije rijeke. Šetali smo prirodom te vidjeli mnoštvo jezera, brzaka i slapova. Kasnije smo saznali da Rastoke nazivaju i Malim Plitvicama zbog istog sastava prekrasnih slapova po kojima su i same Plitvice poznate. Umorni, ali puni doživljaja s našeg kratkog, ali slatkog izleta, sjeli smo u autobus i krenuli kući. Cijelim smo putem razmišljali o ribicama, špiljama i o tome koliko priroda može biti prekrasna.

Napisala i fotografirala: Barbara Živko, 5. a

Ispred slapova u Rastokama.

Zašto volimo Zagreb?

Učenici PŠ Otrovanec bili su 13. lipnja 2023. na terenskoj nastavi u našem glavnom i najvećem gradu u Republici Hrvatskoj.

Ujutro je u autobusu započela odlična atmosfera. Neki su slušali glazbu, neki su igrali igrice ili razgovarali, neki su se smijali, a neki su spavali. Kad smo stigli u naš glavni grad, posjetili smo Muzej iluzija u kojem smo se oduševili jer ništa nije onako kako se čini. Nakon toga šetnjom glavnom zagrebačkom ulicom Illicom došli smo do Uspinjače te se njome vozili do Gričkog topa i kule Lotrščak. Nažalost, padala je kiša pa nismo imali priliku čuti top u podne jer smo žurili na ručak u McDonalds. Pomalo umorni od šetnje, sjeli smo u autobus i krenuli u najveći zabavni centar Amazinga s atrakcijama kao što su trampolinski park, laser tag, VR park i mnoge druge. To je bio najbolji dio našeg izleta. Skakali smo, penjali se i provlačili te stvarno uživali.

Na kraju smo zaključili da je Zagreb predivan grad u kojem možemo puno toga posjetiti, naučiti i zabaviti se. Stoga smo odlučili posjetiti ga i ove školske godine.

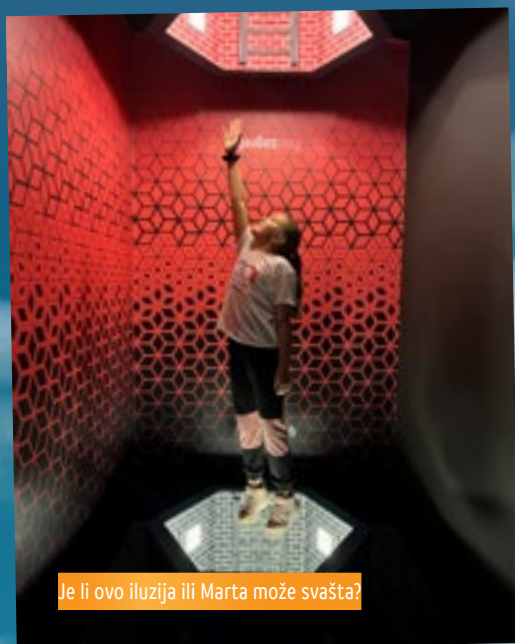
Napisali i fotografirali: učenici 2. i 4. razreda PŠ Otrovanec i učiteljica Ana Šimić Kaša

Prikupljamo snagu za dalje.

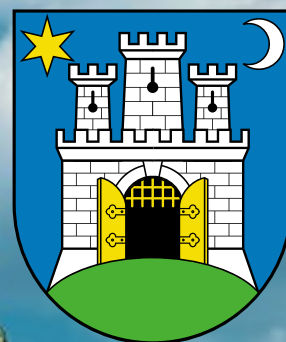
Kako je to Ivanu uspjelo?

Je li ovo iluzija ili Marta može svašta?

Luda zabava u Amazingi.

Zagreb

Foto: a

Pčelica Spelica

„Pčelica Spelica“ is a competition in spelling which was held on 24th November 2023 in „OŠ Vladimira Nazora“ in Virovitica. Seven schools participated in the competition, „OŠ Ivane Brlić-Mažuranić“ in Virovitica, „Katolička OŠ“ in Virovitica, „OŠ August Cesarec“ in Špišić Bukovica, „OŠ Ivana Gorana Kovačiča“ in Gornje Bazijske, „OŠ Suhopolje“, „OŠ Petra Preradovića“ in Pitomača and „OŠ Vladimira Nazora“ in Virovitica.

Forty contestants came to the competition and showed great knowledge and talent. The contestants are given a word, and they have to spell it out loud. Students can ask for a translation, the meaning of the word and use of the word in a sentence. Six students from our school participated in the competition. The winners in the category A (1st – 4th grade) were, Gabriel Barčanac in 1st place, Adrian Smudić in 2nd place and Mika Špegelj Vlahović in 3rd place. Winners in the category B (5th – 6th grade) were, Lukas Buđak in 1st place, Dorotea Majetić in 2nd place and Lana Štrok in 3rd place. And last but not least the category C

(7th – 8th grade) winners were, Sandra Pašić in 1st place, Tena Tolušić in 2nd place and Leonarda Crnko in 3rd place. Mentors listened to a lecture held by Martina Blažević called „CILIL – why not?“.

The whole competition was laid back and everyone had a good time. I would definitely go again next year to the „Pčelica Spelica“.

Written by: Franka Makvić, 7. C

Photo by: Josipa Reit, English teacher

Six students went to Spelling Bee, it was new for us to see.

We had a lot of fun, two of us have won.

It was a perfect ten, we will go again.

POEMS IN THE CLASSROOM

We often use our imagination in English classes. So, while we were talking about the topic of flying, we let our imagination take full control and we wrote some poems about flying.

Imagination

Imagination is like a bird's flight
Imagination, without it there is no world
Imagination, it appears to me in my sleep
Imagination, it is always there by my side

Written by: Ema Lovrić, 8. e

Love in the air

When love fills the air,
magic is all around,
Hearts beating in rhythm,
a symphony profound.

Love lifts us high,
like birds in the sky,
In the air, love's light shines,
oh so bright.

Written by: Jelena Martinčević, 8. e

No name

I spread my wings,
Took to the sky,
Where eagles soar,
Up so high,
With the wind beneath,

I start to glide,
In this boundless blue,
I feel alive.

I'm flying, flying
In the open air,
Leaving all my troubles,
Way down there,
Through the clouds,
Im chasing the sun,
In this endless journey,
I've just begun.

The world below,
A patchwork view,
Mountains and rivers,
So much to pursue,
I'm a free spirit,
Up in the expanse,
In the realm of dreams,
I'll take my chance.

Im flying, flying,
In the open air,
Leaving all my troubles,
Way down there,
Through the clouds,
I'm chasing the sun,
In this endless journey,
I've just begun.

No boundaries can hold me tight,
As I dance with the stars,
In the moons soft light,
I'm an avian soul,
unburdened by strife,
In the symphony of flight,
I've found my life.

I'm flying, flying,
In the open air,
Leaving all my troubles,
Way down there,
Through the clouds,

I'm chasing the sun,
In this endless journey,
I've just begun.
So if you ever yearn to be free,
Just close your eyes,
Come fly with me,
In the boundless sky,
Where dreams take flight,
We'll journey together,
In the endless light.

Written by: Gabriela Herent, 8. e

As long as you fly!

Fly, fly, fly all around the sky.
As long as you fly you will see the sky.
Till your feathers tear apart.
Why won't you fly, you won't die.
As long as you fly you can't die!
Flying is like a falling star.
If you fly you can touch the sky.
You think you can't fly?
Well, you can always try!

Written by: Tea Makvić, 8. e

Photo by: Dominik Galjar, English teacher

We're full of poetic inspiration.

Park prirode KOPAČKI RIT

Kopački rit je poznat po nepreglednim poplavljenim površinama s trskom i šašem dok su najveće površine Parka prekrivene vrbinim šumama.

Rijeke i poplavne vode Kopačkog rita kreirale su njegov neobičan reljef sastavljen od sprudova, ada i rukavaca.

Biljke:
šarena perunika
bijeli lopoč
crni šaš
vodoljub
sibirska perunika

U Kopačkom ritu su svoj dom pronašle rijetke i ugrožene biljne i životinjske vrste, a zbog bogatstva životinjskog svijeta južni dio Parka proglašen je posebnim zoološkim rezervatom.

Životinje:
štekavac
dabar
vidra
jelen

Koristi močvara su brojne. Osim što predstavljaju zalihu vode, močvarna područja su njezini prirodni pročišćivači. Skupljaju zagađene vode okolnog područja da bi ih močvarne biljke kao što je trska potom preradile i očistile. Iz vode na taj način nestaju fosfati i dušikovi spojevi, osnovni sastojci umjetnih gnojiva u poljoprivredi i ostalih umjetnih tvari. Močvarna voda lišena zagađenja tako polako curi u podzemlje odakle se u konačnici dobiva kvalitetna voda za piće. Močvarne biljke također uklanjaju otrovne tvari i štetne bakterije. Poseban značaj močvara je u zaštiti ljudske imovine od poplava, što one čine bolje od brana i regulacijskih radova.

Prirodni močvarni rezervat Kopački rit smješten je između Drave i Dunava i jedno je od naočuvanijih močvarnih područja u Europi.

Parkom prirode je proglašen 1976. godine.

Površina mu je 231 km².

Ime parka potječe od mađarske riječi "kapocs" (kopča) i ret (močvarna livada).

Močvarna staništa su najugroženiji ekološki sustavi pa ih čovjek mora čuvati svojim odgovornim ponašanjem što znači da ih ne smije prekomjerno isušivati i onečišćavati te da ne smije prekomjerno iskorištavati močvarne prirodne resurse.

Izradio:

Jan Stilinović,

8. a OŠ Petra Preradovića

Pitomača

Sretan ti rođendan, draga Zemljo!

» Kada i zašto obilježavamo Dan planeta Zemlje?

Dan planeta Zemlje obilježavamo 22. travnja kako bi se jačala svijest ljudi o prirodnom okolišu te nastojala skrenuti pozornost na opasnost koja prijete životu na Zemlji zbog porasta globalnog onečišćenja.

» Ideja o obilježavanju Dana planeta Zemlje

John McConnell prvi je put predstavio zamisao obilježavanja Dana planeta Zemlje. Bilo je to na konferenciji UNESCO-a 1969., a iste je godine dizajnirana i zastava Zemlje. Naziv Earth day prvi je put upotrijebio gradonačelnik San Francisca Joseph Alioto 21. ožujka 1969. godine.

» Kako možemo obilježiti Dan planeta Zemlje?

Kako bismo ostavili trag u obilježavanju Dana planeta Zemlje, možemo posaditi biljku, nahraniti ptice, voziti bicikl umjesto automobila, reciklirati, boraviti u prirodi, štedjeti energiju i vodu... Naša škola u tome je poprilično uspješna.

Učimo razvrstavati otpad.

» Svi smo odgovorni

Učenici PŠ Kladare odlučili su zajedno nešto poduzeti kako bi malim koracima pomogli u spašavanju svojeg planeta. Teško je promijeniti svijet, ali možemo krenuti od sebe. Do sada su puno naučili o tome što je dobro za Zemlju, no važno je naučeno provesti u djelo. Učenici su sudjelovali u čišćenju i uređenju okoliša škole, prikupljali stari papir i čepove, uredili razredne panoe eko porukama i crtežima, posijali i posadili cvijeće o kojem će brinuti u učionicama i ispred škole, a prvi put organizirali su i malu razmjenu stvari. Znajući da treba stvarati manje otpada te više puta iskoristiti, prenamijeniti ili darovati predmete koji su u dobrom stanju, razveselili su jedni druge „novim“ stvarčicama. Kroz sve aktivnosti vodila ih je Nina Topić, mlada ambasadorica za prava djece i mladih Europske unije.

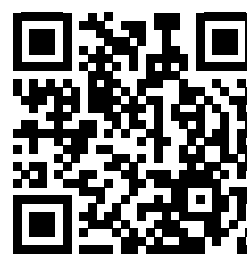
Učenici PŠ Velika Črešnjevica izradili su plakate i spremnike za otpad od različitih iskorištenih materijala. Prisjetili su se kako utjecati na očuvanje čistoće prirode i voda našeg planeta. Saznali su kako do kraja iskoristiti voće i povrće te biootpad koristiti u proizvodnji hrane. Predavanje pod nazivom „Hrani nije mjesto u smeću“ održala je magistra inženjerka poljoprivrede Nikolina Hasanović.

» „Nema stvari koja bi bila tako vrijedna poučavanja kao priroda“ (Nikola Tesla)

Učenice, koje pohađaju izvannastavnu aktivnost iz Geografije, zajedno sa svojom učiteljicom Nives Tišljar, istražile su važnost Regionalnog parka Mura-Drava u Hrvatskoj, ali i za prostor Europske unije. Rijeke Mura i Drava predstavljaju jedan od posljednjih prirodnih tokova nizinskih rijeka u srednjoj Europi. Izvor su pitke vode, ali su ujedno i područja iznimnih prirodnih ljepota.

Istraživačkim radom bavili su se i učenici 7. a razreda, Jan Stilinović, Matija Bartolić, Iva-Lucija Švarbić i Mateo Jakupec, koji su pripremili prezentaciju za učenike 7. a i 7. c razreda na temu zaštite Zemlje. Kroz zajedničku izradu plakata i kviza, učenici sedmih razreda prisjetili su se osnovnih pojmova u uporabi energije i globalnog onečišćenja.

Skeniraj QR kod i provjerite svoje znanje o zaštiti i očuvanju našeg jedinog doma, planete Zemlje, kvizom

Napisao: Jan Stilinović, 8. a
Foto: Jan Stilinović, 8. a i Tatjana Lesić, učiteljica prirode i biologije

Marta i Mirta obilježile su Međunarodni dan rijeka.

PŠ Kladare dobila je novi cvjetni vrt.

Učenici PŠ Dinjevac izradili su maketu Zemlje.

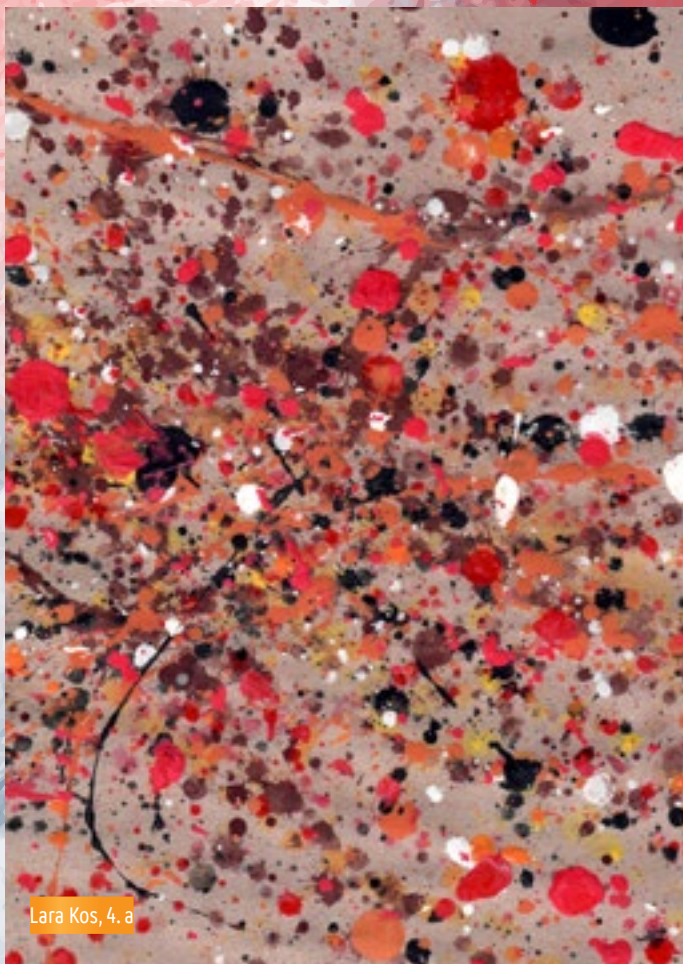
Učenici sedmih razreda pripremili su prezentaciju o globalnom onečišćenju Zemlje.

Ponavljanje gradiva uz Kahoot kviz.

Učenici PŠ Velika Črešnjeca uče o biotopadu.

Lara Kos, 4. a

Vida Mihaljević, 7. d

Što me to snašlo u petom razredu

Konačno je stigao taj peti razred. Dugo sam ga iščekivala, zato što sam mislila da ću po hodnicima hodati kao velika djevojčica uzdignute glave, jer ipak sam peti razred.

Očekivala sam da će biti puno teže u tom petom razredu, a isto tako sam mislila da će neki predmeti biti puno lakši nego što jesu. Mama od mene očekuje same petice, no neću lagati, to mi baš i ne ide. U petom razredu stekla sam puno prijatelja, a na način rada sam se navikla već prvog tjedna. Svi predmeti su dobri, no najdraži su mi Hrvatski jezik, Likovna kultura, Glazbena kultura te Tjelesna i zdravstvena kultura. Ne

sviđa mi se Povijest i Tehnička kultura. Na peti razred su me pripremile sestre, a pomalo i brat, tako da me to nije previše iznenadilo. Ne sviđa mi se što puno više pišemo, no to sam i očekivala. Moram puno više učiti, jer je svakim danom sve više gradiva. Moram priznati, malo sam se bojala petog razreda, ali sve je to normalno. U petom su me razredu dočekali mnogi ljubazni učitelji uz koje znam da se ne moram bojati. Petom sam se razredu veselila, jer sam htjela vidjeti te sve velike i prekrasne učionice.

Bez obzira na sve, petog se razreda ne treba bojati, jer to je još samo jedan razred u nizu koji pohađaš.

Barbara Živko, 5. a

Muke jedne sedmašice

Ponekad se zapitam traju li dugo muke jedne sedmašice ili su samo prolazne. Ljudi kažu da su ovo najljepše godine našeg života, a zaboravljaju da nije sve tako divno i jednostavno.

Zaboravljaju da se i mi budimo s mukama, a liježemo sa željom da dobro napišemo sutrašnji ispit. I nama je teško. Teško je biti dobar učenik, ulagati i davati sve od sebe dok se to nekada i ne isplati. Trudiš se biti sve bolji i bolji kako bi ispunio tuđa očekivanja, a ti bio zadovoljan. Uz sve probleme koje školovanje donosi, dolaze i drugi. Dolazi do prvih ljubavi na koje stalno misliš, one koje ti ne daju učiti u miru. Tragaš

za ljubavlju na školskom hodniku, pobjegneš do zrcala, pogledaš se i shvatiš da s pubertetom nije došla samo ljubav, nego i mnoštvo fizičkih promjena. Na sebi vidiš samo ono što ti daje osjećaj nesigurnosti. Tada slijedi i gubitak motivacije zbog koje je sve još teže.

Misliš da se nemaš kome obratiti ili te uhvati osjećaj usamljenosti, a ustvari nisi sam. Uvijek je tu netko za podršku i sigurnost. Ipak ti strahovi i nisu tako strašni. Koliko damo od sebe, toliko i dobijemo pa dolazimo do zaključka da su muke jedne sedmašice prolazne.

Lara Škvarić, 7. a

Uspomene iz djetinjstva

Djetinjstvo je najbolje razdoblje čovjekova života. Sigurna sam u to.

Kada sam bila mala, živjela sam na selu. Najviše od svega pamtim kako sam imala plavu kosu do ramena. Jedna od najljepših uspomena iz djetinjstva veže me uz brata koji me često vodio u svoju sobu na igru, puštao mi pjesme i razne video snimke. Nikad to neću zaboraviti. Ludo smo se zabavljali. Sjećam se i čestih putovanja s obitelji. Bila sam u Sloveniji te Bosni i Hercegovini. U Sloveniji mi živi teta koju silno volim, a voljela sam i igralište u blizini njene kuće.

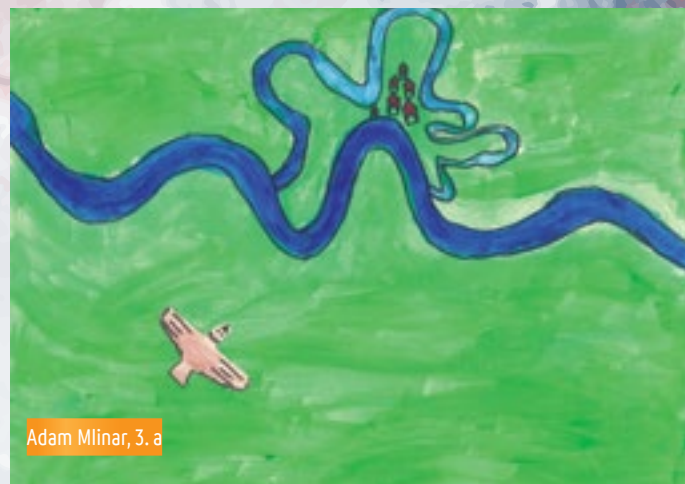
Veliku ulogu u mom djetinjstvu odigrali su baka i djed. Kada je moja mama išla na posao, ostavljala bi me kod njih na čuvanje. Često sam kod njih noćila. Bili su jako dragi prema meni i udovoljavali su svim mojim željama. Zahvalna sam im na svemu. Moje djetinjstvo ispunile su i razne igračke s kojima sam izmišljala nove svjetove u svojoj mašti. Nažalost, ne znam gdje su one.

Sada, kada sve ovo prepričavam, želim se vratiti u djetinjstvo i iznova ga proživjeti.

Lana Predragović, 6. d

Fran Podoreški, PŠ Velika Črenjevica

Adam Mlinar, 3. a

Dobra vila moje budućnosti

Vraćam se kući. Jesen je i kasni su sati. Ušla sam u svoju sobu, odjenula pidžamu i legla u krevet.

Sljedeće jutro probudila sam se oko devet sati. Sva odjeća bila je razbacana po cijeloj sobi. Znam da moja soba sinoć nije tako izgledala. Nešto mi je tu bilo čudno, ali jutro je pa sam pomislila da umišljam. Cijeli dan imala sam obaveze oko škole i taj dan ništa se čudno nije događalo, a ni narednih nekoliko dana. Sve do jednog dana koji će mi promijeniti život. Bio je petak, sunčan i vedar, pravi jesenji dan. U žurbi sam se vraćala kući poslije škole jer sam se dogovorila s prijateljicama da ćemo danas navečer ići u grad. Ušla sam u sobu i krenula isprobavati outfite koje ću odjenuti. Tražila sam po ormaru jednu majicu, ali nigdje je nije bilo. Preokrenula sam cijeli ormar i konačno ju pronašla. Nešto mi je bilo čudno. U ormaru su bila mala vrata, kao iz onih dječjih bajki. Otvorila sam ih i vidjela neku svjetlost. Uvukla sam se kroz ta vrata sve dok nisam došla do kraja hodnika koji je vodio u neki drugi svijet. Kad sam ustala, u daljini sam nešto vidjela. Čula sam da netko plače pa sam potrčala. Bila je to mala vila. Sjela sam do nje i upitala ju zašto plače, no na to ona reče da je danima pokušavala doći do mene i da joj nikako nije uspijevalo. Ništa mi nije bilo jasno pa sam ju zamolila da mi objasni. Rekla mi je da je ona moja dobra vila.

Ostala sam u šoku. Pitala sam ju što će meni dobra vila. Rekla mi je kako sve dobre osobe dobivaju svoje vile. Njezin posao bio je taj da svojem vlasniku ispunjava želje i sluša ga. No ako njezin vlasnik zaželi nešto što će mu naškoditi, odbit će želju. Zamislila sam se. Otišle smo u šetnju kako bismo se upoznale. Sve je izgledalo kao u normalnome svijetu. Upitala sam ju zašto je to tako. Na to ona reče da ću uskoro saznati. Ta rečenica ostavila me je u razmišljanju. Napokon, došle smo do vrha nekog šetališta na kojem je bio vidikovac. Upitala sam ju zašto smo tu. Odgovorila mi je da se malo zagledam. Neko smo vrijeme promatrale. Napokon ona nešto progovori: „Sada zatvori oči. Razmišljaj o svojoj budućnosti, što sve želiš postići i što sve želiš postati. Zatim mi naglas izreci želje.“ Dugo sam razmišljala. Prva želja mi je upisati i završiti stomatološki fakultet. Drugo, otvoriti svoju ordinaciju koja se zove mojim imenom: „Roza“. Treća želja mi je nekamo putovati. Četvrta, živjeti na moru. Peta želja, biti sretna, naći pravoga čovjeka i imati svoju obitelj. Otvorila sam oči i ponovno sam bila u svojoj sobi.

Sve se činilo drugačijim. Shvatila sam da sam u svojoj budućnosti i da se ostvarilo sve što sam zaželjela. Ali, nešto je nedostajalo. Moja dobra vila. Sve bih dala da joj mogu zahvaliti na onome što je napravila za mene.

Vida Mihaljević, 7. d

Tiho, tiho, povjerljivo...

Dogodilo se to već nekoliko puta. Zaljubila sam se. Zadnji put kada sam osjetila leptiriće u trbuhu zbog nekog nebitnog Marka, samoj sebi sam rekla da se više nikad neću zaljubiti. No, opet se dogodilo. Oh, ne!

Ovaj put znam da je on taj pravi. Ima plavu kosu i plave oči. Visok je i mršav, ali savršen. Kada je prvi put ušao u moj razred, gledala sam u njega punih pet minuta. Sve smo odmah poludjele za njim, a on je postao glavna atrakcija škole. Zbog njega sam postala sve neaktivnija na satovima, jer mi je pažnja bila odvučena u drugom smjeru. Nisam imala hrabrosti prići mu. Imala sam osjećaj da me neće doživljavati.

Stvari su se ipak počele mijenjati na bolje. Jednog ponedjeljka, ako se dobro sjećam, sreli smo se u kafiću u koji sam došla s prijateljicom. Pravila sam se da ga ne vidim, iako sam se koncentrirala samo na njega. Prijateljica me upitala: „Si ti dobro? Malo si mi pocrvenila u facu. Kaj ti se onaj mali sviđa?“ Drsko sam zanijekala i upitala ju odakle joj to. Sutradan u školi pogledao me u oči i nasmiješio mi se. Leptirići u mom trbuhu osjećali su se više nego inače. Napokon sam skupila hrabrosti i tog dana mu se javila na Instagram. Pozvala sam ga na kavu. Odgovor sam čekala satima nakon čega sam izgubila svaku trunku nade. Najednom, u 22:22 stigla mi je poruka. Odgovorio je da već dugo vremena skuplja hrabrosti

da me pita isto te da bi mu bilo drago da izađemo. Dogovorili smo se da ćemo se naći u subotu u 18:00 u kafiću Mont Blanc na glavnom trgu. Cijeli dan spremala sam se za kavu, no svojima nisam ništa o tome pričala. Baka me upitala: „A kam ti to ideš?“ Odgovorila sam joj da je riječ o kavi s prijateljicama u što je ona povjerovala. Ušla sam u kafić u 17:50 i čekala ga. Točno u 18:00 otvorio je vrata Mont Blanca i krenuo prema meni. Sjeo je kraj mene te smo naručili piće. Razgovarali smo o svemu, no to neću iznositi. Reći ću samo da mi je ovo bila najbolja kava u životu. Nakon te kave s „prijateljicama“ moj se život obogatilo za još jednu dragu osobu.

Matea Predragović, 8. e

Božićni običaji

Moja baka je iz Đurđevca. Kod nje se na Badnjak nosila slama u kuću. Slama se stavljala na stol i ispod stola. Djeca su od slame radila prstenja. Na Božić su išli od kuće do kuće gledati okićene borove. Bor je bio okičen kuglicama, jabukama, orasima i bombonima koje je baka potajice uzimala s bora i jela.

Dora Veličan, 2. c

Prihvati ljepotu

Kad ti riječi lijepe
na vrh jezika dođu,
pusti ih neka obasjaju dan
kao najljepši san.
Dopusti da te poštuju i vole
kao što vole
svačije snove.

Elena Brdar, 6. d

Snjegović

Napravila sam snjegovića od snijega. Nazvala sam ga Lea. Srednje je veličine. Napravila sam ga od tri kugle. Pomogao mi je tata. Na glavi ima crvenu kapu. Oči su mu od gumbića. Nos mu je od mrkve. Snjegovića sam napravila za igru i zabavu. Fotografirala sam ga i pokazala prijateljima u školi.

Katja Poljak, 2. a

Moja obitelj

Moju užu obitelj čine: mama Ksenija, tata Damir i ja. Članovi moje šire obitelji su: baka Mirjana, djed Đuro, baka Nada i djed Milan. Moja obitelj okuplja se na nedjeljnom ručku. Kada su baka ili djed bolesni, članovi uže obitelji ih moraju posjećivati, brinuti o njima, skuhati im čaj, kupiti potrebne lijekove i ako je potrebno, odvesti ih liječniku.

Vita Šegregur, 2. a

Paula Pavlič, 5. c

Lana Pecek, 5. b

Slika jeseni

Jesen dolazi, boje se mijenjaju,
lišće pada, priroda se obnavlja.
Uživam u šetnji kroz hrpice lišća.
Osjećam miris jeseni, hladnoću i tišinu.

Dani postaju kraći, vjetar mi miluje lice.
Hladnoća se širi, kiša polako pada.
Udaljeni zvukovi šuštanja lišća
stvaraju osjećaj bliskosti i topline.

Ptice se sele, pripremaju se za zimu.
Jesen je, novi početak.
Promatram boje koje se stapaju u tišini...
Uživam u trenutcima koje jesen donosi.

Mia Domović, 1. a

Lara Vujanić, 7. e

Izgubljena ljubav

Još jedan tmuran dan ove jeseni,
topao čaj koji mirisom budi
maštu.

Na papir pišem prvu riječ:
„Dragi, ...“

Razmišljam je li to dobra
zamisao.

Bježim šumom, lišće zašušti
svakim korakom.

Melodija kišnih kapljica blago
dotiče srce.

Možda jednog dana, u nekom
drugom vremenu,
naći ćemo se ponovno i ljubav će
nam biti vječna.

Ana Bastalić, 7. e

Nora Kovač, 1. a

Gabrijel Ivanović, 1. a

Melissa Galjar, 1. a

Lea Lazarus, 8. a

Tonka Veličan, 3. a

Veselo i opušteno ozračje uz pjesmu, igru i natjecateljski duh

Selfie s učiteljicom.

Cijeli dan proveden u igri.

Tri damice.

Odmor u hladu.

Ptičica!

Male prijateljice.

S prijateljima je najljepše.

Uvijek veseli i nasmijani.

Ljuljanje je zakon!

Kućica je naša.

Voće - daje nam vitamine i minerale.

Svi na okupu - učenici, učitelji i roditelji.

Brm-brm!

Sunčamo se.

Tea, Hana i Gabrijela.

Pozdrav i od nas!

OPĆE **COOL** TURNA KRIŽALJKA

VODORAVNO

1. POZNATI SPORTSKI PROIZVOĐAČ ODJEĆE
4. REGISTARSKA OZNAKA ZA VIROVITICU
7. KUKAC SLIČAN PČELI
8. ORGAN NJUHA
10. AUTOR JUDITE
12. STANOVNIK LIKE
13. NAJPOZNATIJA FILMSKA NAGRAĐA
15. CVIJET LJUBAVI
17. ZEC ODMILA
18. SVI PUTEVI VODE U ...

OKOMITO

2. EKAVSKI GOVOR
3. IZBORNIK HRVATSKE NOGOMETNE REPREZENTACIJE
5. SUPROTNO OD LIJEVO
6. NAJPOZNATIJI SKLADATELJ KLASIČNE GLAZBE
9. NAJVEĆI PLANET SUNČEVOG SUSTAVA
11. POZNATI BRITANSKI PJEVAČ FREDDIE
14. PLIVATI ISPOD POVRŠINE VODE
16. LJEKARNIK

Izradio: Jan Stilinić, 8.a

COOL ČINJENICE O ŠKOLAMA DILJEM SVIJETA

1. **Riječ škola** grčkog je podrijetla i znači razonoda.
2. **Dječaci iz drevne Sparte** nisu samo išli u školu, već su i živjeli u njoj nekoliko mjeseci. Tamo su sudjelovali na turnirima i bavili se sportom.
3. **U Japanu** u školama rade samo muškarci.
4. **1565. godine pojavila se** prva knjiga ABC za podučavanje djece u školama. Napisao ju je Ivan Fedorov.
5. **U Finskoj je zabranjeno** pozivati učenika na ploču ako on to ne želi.
6. **Kraljeva škola** (The King's School) u Canterburyju u Engleskoj, najstarija je škola na svijetu. Ova privatna škola za djevojčice i dječake osnovana je davne 597. godine, a na samom početku to je zapravo bila Katedrala svetog Augustina.

7. **Škola Montessori u Indiji** ima najveći broj učenika od svih ostalih škola u svijetu. Na dnevnoj bazi ovu školu pohađa više od 32 tisuće učenika, a u prostoru same škole ima preko tisuću učionica. Svaka njihova učionica je opremljena, a navodno imaju i preko tri tisuće računala.
8. **Ako ste mislili** da dobivate previše zadaće u školi, razmislite ponovno jer učenici koji pohađaju škole u Kini tjedno svoje zadaće moraju rješavati čak 14 sati.
9. **Učenici u Južnoj Koreji** nakon nastave obavezno moraju ostati u školi i pomoći u čišćenju učionice. Tek kad završe sa čišćenjem, dozvoljeno im otići kući.
10. **Školarci u Rusiji** svaku novu školsku godinu započinju na isti datum, odnosno 1. rujna. Taj dan u Rusiji je proglašen Danom znanja, a učenici moraju ići u školu taj dan bez obzira je li praznik ili vikend.

ŠKOLSKI BISERI

Učiteljica: Koja je razlika između pravokutnika i kvadrata?

Učenik: Pa kvadrat ima četiri kuta, a pravokutnik samo tri.

Učiteljica: Tko je izumio parni stroj?

Učenica: James Bond!

Učiteljica: Nabroji nepromjenjivu vrstu riječi.

Učenik: Nepromjenjive riječi su: prilogi, prelogi, veznici, usklici i čestitke.

Učiteljica: Gdje se nalazi Izrael?

Učenik: U Jeruzalemu.

Učiteljica: Koji je glavni grad Mađarske?

Učenik: Portugal.

Učiteljica: Kakvi su to prosti brojevi?

Učenik: Oni koji psuju!

Učiteljica: Kakva je to drama u razredu?!

Učenik: Snima se „Krv nije voda“.

VIOCEMI

Kako se zove čovjek koji je i ljevak i dešnjak?

Lješnjak

Kako se zove kobasica iz kine?

Čajna kobasica!

Dvije rajčice hodaju po cesti. Jednu pregazi auto. Druga kaže: „Ketchup!“

Pita učiteljica Pericu: „Perice koje je ovo vrijeme: Ja sam bila lijepa.“

Perica odgovara: „Davno prošlo.“

Pita učiteljica Pericu: „Zašto si na roditeljski sastanak pozvao djeda?“

Perica kaže: „Jedini on u obitelji slabo čuje.“

Kaže Perica mami: „Naučio sam brojati do 5.“

„Da čujem!“ kaže mama.

„Dva, tri, četiri, pet!“

„A gdje ti je jedan?“ upita mama.

„Kod učiteljice u dnevniku“, odgovori Perica.

Kako reći volim te?

NA SATU MATEMATIKE...

IDUĆEG DANA...

